மகா வைத்தியநாதையர்

மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்

எழுதியது.

இது

ஷை ஐயரவர்களின் குமாரர்

S. கலியாணசுந்தர ஐயரால்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இரண்டாம் பதிப்பு

பார்த்திப௵, ஆவணி மீ

கபீர் அச்சுக்கூடம், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை

Copyright Registered] 1945 [~~விலை அணா பத்து~~

முகவுரை

அவ்வப்பொழுது நான் எழுதி வெளியிட்டு வந்த சங்கீத வித்துவான்களுடைய சரித்திரங்களில் இது மூன்றாவதாகும். மகா வைத்தியநாதையரோடு பல வருஷங்கள் நான் நெருங்கிப் பழகியிருக்கிறேன். அதனால் அறிந்த பல செய்திகள் இதன்கண் தொகுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இது முதலில் 'கலைமகள்' என்ற பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டது.

மகா வைத்தியநாதருடைய சரித்திரச் சுருக்கமொன்றை அவர் தமையனாராகிய ஸ்ரீ இராமஸ்வாமி ஐயர் 'மகா வைத்தியநாத விஜயஸங்கிரகம்' என்ற பெயரிட்டு வெளியிட்டிருக்கின்றார். தம்முடைய இளவலின் மீதுள்ள அளவற்ற அன்பினால் அவர் எழுதியிருக்கும் விஷயங்களிற் சில இக்காலத்தில் மிகைபோலத் தோற்றும். ஆயினும் அப்புஸ்தகத்திலிருந்து பல விஷயங்களை நான் அறிந்து கொண்டேன்.

சில வகைகளில் எனக்குக் குருவாகச் சொல்லத்தக்கவரும் சில விஷயங்களில் என்பால் மிக்க அன்பராக நினைக்கத்தக்கவருமாகிய மகா வைத்தியநாதையரைப் பற்றி என் ஞாபகத்திலேயே சுருண்டு கிடந்த இச்செய்திகளை இந்த உருவத்தில் வெளிப்படுத்தச் செய்த இறைவன் திருவருளைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

சென்னை
24-12-36.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையர்

குறிப்பு

இதன் முதற் பதிப்பு 1936-ம் வருஷம் என் தந்தையாராகிய மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி டாக்டர் ஐயரவர்களால் வெளிவந்தது சங்கீத கலாநிதியாகிய இச் சரித்திரத் தலைவருடன் அவர்கள் பல வருஷங்கள் நெருங்கிப் பழகியிருந்ததலால் அவர்கள் எழுதியுள்ள இவ் வரலாறு மிகச் சிறப்புற்றிருக்குமென்பதை நான் கூறுவது மிகையாகும். ஆங்காங்குள்ள கலாசாலைத் தலைவர்களும் அபிமானிகளும் தங்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்த இடங்களில் இந்நூலைப் பரவச்செய்து எனக்கு ஊக்கமளித்துவரும் விஷயத்தில் அவர்கள்பால் நான் மிக்க நன்றி பாராட்டுகிறேன்

சென்னை
18—8—45

இங்ஙனம்
S கலியாணசுந்தரையர்

உ

கணபதி துணை

மகா வைத்தியநாதையர்

(1844 - 1893)

முன்னுரை

தமிழ்நாட்டில் சங்கீதக்கலையை முறையாகப் பயின்று கர்நாடக சங்கீதத்தினால் விளையும் இன்பத்தை யாவரும் நுகரும் வண்ணம் செய்த வித்துவான்களுக்குள்ளே சமீபகாலத்தில் மிகவும் சிறந்து விளங்கிய மகா வைத்தியநாதையரென்னும் சங்கீத சிகாமணியின் புகழானது இந்நாடு முழுவதும் நிறைந்திருக்கிறது. மகா வைத்தியநாத சிவனென்றும் அவர் வழங்கப்படுவார். அவரது இசையின் இனிமையை நேரே அனுபவித்து உணர்ந்து இன்புற்றவர்களிற் சிலர் இக்காலத்திலும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பழைய ஞாபகம் உண்டாகும் போதெல்லாம் மகா வைத்தியநாதருடைய நயமான இசை காதில் ஒலித்துக்கொண்டிருப்பதாகவே தோற்றும். தஞ்சையில் இருந்து விளங்கிய தாளப்பிரஸ்தாரம் சாமாசாஸ்திரிகள், பல்லவி கோபாலையர், வீணைப் பெருமாளையர், த்ஸௌகம் சீனுவையங்கார் முதலிய பெரிய வித்துவான்களுக்குப் பிறகு சிறந்த கீர்த்தியுடன் விளங்கியவர் அவர்.

இயற்கை

அழகிய பொன்னிறமான வடிவம், திருநீறும் கண்டிகையும தரித்த சைவத்திருககோலம், குளிர்ந்த பார்வை, அடககமான தோற்றம, இனிய வார்த்தைகள், காட்சிககு எளிமை, சிவபகதி ஆகிய இவ்வளவும வைத்தியநாத சிவத்தை நினைககும்பொழுது மனத்தில் ஒருங்கே தோன்றி இன்புறுததுகின்றன. அவருககு அவரே ஒப்பு. மற்றொருவரைக கணடு, 'மகா வைததியநாத சிவத்தின ஞாபகம் வருகிறது' எனறு சொலல முடியாது. அந்தக காலத்தில தமிழ நாட்டில் உலவி, தாம் கானம செய்யும் இடஙகளை யெலலாம் கநதர்வலோகம ஆககிய அநதச சஙகீத சாகரததினுடைய திறமை பிறகாலத்தில ஒருவருக கும அமையவிலலை, முனபு இருநததாகவும தெரிய விலலை.

ஊரும் தந்தையாரும்

வைததியநாத சிவததைதத தன பெயரோடு சார்ததி வழஙகும பேறுபெறற ஊர் வையைசசேரி எனபது. அது சோழநாட்டில தஞசாவூருககுக கிழககே திடடையெனனும ஊருககு வடககே உள்ளது, மிகவும புராதனமான சிவஸதலம, அங்கே எழுநதருளியுளள ஸவாமியின் திருநாமம அகஸதீசுவரரெனபது. அவ்வூரில தமிழிலும சஙகீததததிலும பயிற்சியுளளவர்களும சிவபகதிச செலவம வாயநதவர்களுமாகிய சிலா இருநதனர். அவாகளுள துரைசாமி ஐயரெனற விததுவான ஒருவர். அவர் தநதையாரும சஙகீத விததுவானாக விளஙகியவர். துரைசாமி ஐயர், "பெருஞசரண்மா மறையோரும" என்று காளமேகததால திருவானைககாவுலாவிற் சிறப்பிககப் பெற்ற மழநாட்டுப் பிரகசரண வகுப்பைச சார்ந்தவர்; அவர் கெளண்டின்ய கோத்

திரத்தினராவர். பஞ்சநதையரென்பது அவரது சர்மா நாமம். பழைய காலத்திலிருந்த பெரிய சங்கீத வித்துவான்களால இயற்றப்பெற்ற தமிழ் வட மொழி தெலுங்குக கீர்த்தனங்கள் பல அவருககுப் பாடம் உண்டு. தஞசை அரண்மனையைச சார்ந்த சங்கீத விதவானகளுடைய கோஷ்டியிற் பெயர் பெற்றவர்களும் ஸமஸகிருதம தமிழ தெலுஙகு ஆகிய மூன்று பாஷைகளிலும கீர்த்தனஙகள இயற்றியவர்களும பல்லவி பாடுவதில திறமை உடையவர்களும வையைச சேரியை ஊராக உடையவர்களுமான ஆனை, ஐயா என்பவர்களின் பரம்பரையிற் பிறந்த ஒருவருடைய குமாரியையே அவர் பததினியாக அடைநதனர்.

துரைசாமி ஐயர் சிறநத சிவபகதர். அடிககடி திருவையாறு சென்று ஸ்ரீ பிரணதார்த்திஹரர் சநநிதியிலும ஸ்ரீ தர்மசமவர்ததினி அமபிகை சநநிதியிலும நின்று மனமுருகிப் பகதி பரவசராகிக கீர்த்தனஙகள பாடித துதிப்பது அவருடைய வழககம. சிததிரை மாததது ஸப்த ஸ்தான உதஸவத்தில ஸ்ரீ பிரணதார்ததிஹரர் திருப்பழனம முதலிய ஸதலஙகளுககு எழுநதருளுகையில அவர் பஜனை செய்யும் கோஷ்டியோடு சேர்நது பாடிககொணடே உடன் செலவார். அவருககு நானகு குமாரர்கள இருநதனர். அவர்களுள மூனறும புதலவரே வைததியநாதையர். அவா பிறநத வருஷம குரோதி. வைததியநாதையருககு மூததவர்கள சாமபமூர்ததி ஐயர், இராமசாமி ஐயர் எனனும இருவர், இளைய வர் அப்பாசாமி ஐயர் எனபவர்.

இளமைப் பருவம்

துரைசாமி ஐயர் தம குமாரர்களுககு உரிய காலத்தில சங்கீதம பயிறறுவிககத தொடங்கினர்.

அவர்களுள் இராமசாமி ஐயரும் வைத்தியநாதையருமே அதிற் சிறந்த அறிவு வாய்ந்தவராயினர்.

சங்கீதம் பயின்றதோடு தமிழிலும் வடமொழியிலும் உள்ள கருவி நூல்களை அவ்விருவரும் கற்று வநதனர். வைததியநாதையருடைய சாரீரம் மிகவும் இனிமையுடையதாக இருநதது. அவரும் இராமசாமி ஐயரும் ஒருங்கே தநதையாரிடததில் இசை பயின்று வரும்போது இருவரின திறமைகளும் தந்தையாருககு மிகக மகிழ்வை ஊடடின. தமககு எவவளவு தெரியுமோ அவ்வளவையும அவவிருவருககும துரைசாமி ஐயர் கற்பிததார். பின்பு சஙகீத லட்சண சாஸ்திரஙகளை அவர்களுககுக கற்பிகக வேண்டுமெனனும் அவா அவருககு உண்டாயிற்று. தநதை மகற்கு ஆற்றும நன்றியாகிய அவையத்து முநதி இருப்பச செயலுககு உரிய வழிகளை அவர் தேடலானார். அககாலததில தஞசையைச சார்நத மகாநோனபுச சாவடியில * வேஙகட சுப்பிரமணிய ஐயர் எனனும சிறநத சஙகீத விததுவான ஒருவர் இருநதார். அவர் சஙகீதப் பயிறசியும சஙகீத லட்சண சாஸதிரஙகளில சிறநத அறிவும உடையவர். அவர்பால தம குமாரர்கள இருவரையும துரைசாமி ஐயர் ஒப்பித்துக கற்கச செய்தார்.

இரட்டையர்

இளமை தொடஙகியே இராமசாமி ஐயரும் வைததியநாதையரும இரட்டையர்களைப் போலவே பழகிவந்தனர். தசரத சககரவர்ததியின குமாரர்கள நாலவருள இராமனும லக்ஷ்மணனும ஒருஙகே சேர்நது பயினறதைப்போல இவர்கள இருந்தனர். இராமசாமி ஐயருககுத் தமிழில் மிகுதியான விருப்

* பட்டணம் சுப்பிரமணிய ஐயர் இவர்பால சஙகீதம் பயின்றவர் என்பர்.

பம் உண்டு. ஆதலின் சில தமிழ்நூல்களைத் தக்க வர்களிடம் ஓய்வு நேரங்களில் பாடங்கேட்டு வந்தார். வைத்தியநாதருடைய சாரீர இனிமை இராமசாமி ஐயருடையதைக் காட்டிலும் சிறந்து விளங்கியது. ஆயினும் அவர் இராமசாமி ஐயர்பால மரியாதையும் அன்பும் உடையவராகவே ஒழுகி வந்தார்.

இளமையில் முதிய அறிவு

வைத்தியநாதையர் ஏழாம பிராயத்திலேயே இராகம் பலலவி பாடும திறமையை அடைந்தார். ஒன்பது பிராயத்திற்குள் சங்கிரக சூடாமணி, சங் கீத ரத்னாகரம முதலிய லட்சண நூலகளைக் கற்று ஆராய்ந்து தெளிந்தனர். அவருடைய சாரீரம அவர் நினைத்த வழியெலலாம இயங்கிவந்தது, மூன்று ஸ்தாயியிலும அது செலலும. ஆறுகாலமும அவர் பாடுவார் ஆதலின லட்சண சாஸ்திரஙகளில உரைககபபடடவைகளை அவர் தாமே பழககம செய்து அவவிலககணஙகளை அனுபவ சாத்திய மாக்கி இனபுற்றனர்.

தஞ்சை நகரத்திலும அதனைச் சார்ந்த மெலட் டூர், திருவையாறு என்னும ஊர்களிலும அக்காலத் தில சங்கீத வித்துவான்கள சிலர் இருந்துவந்தனர். சங்கீதக் கலையின பல துறைகளில பயினறு தனித் தனியே ஒவ்வொரு வகையிலும அவர்கள சிறப்புப் பெறறு அஙகஙகே இருந்த பிரபுக்களின ஆதர வைப்பெறறு வாழ்ந்தனர். வைத்தியநாதயருடைய தந்தையார் அவரைப் பல சங்கீத வித்துவானகளுக் குப் பழககம செயவித்தனர். அதனால அவர்கள பால தனித்தனியே அமைந்திருந்த ஆறறலகளை யெல்லாம அவர் உணர்ந்து அத்தகைய துறைகளிற் பயின்று சங்கீதத்தின பரப்பை நன்றாக அறிந்த னர்.

சிறிய பிராயத்தில பெரிய துறைகளிலெல்லாம் லட்சண அறிவுடன பயிற்சி வாய்ந்த அவருடைய பெருமை அப்போது சங்கீத வித்துவான்களபாலும் பிரபுககள்பாலும பரவலாயிற்று. பிரபுககள் தங் தள் வீட்டில நடைபெறும விவாகம் முதலிய விசேஷஙகளுககு அவரை வருவித்து அவருடையசங்கீதத தைககேட்டு உபசரிதது ஸமமான ம செயது அனுப்பு வார்கள். அவர் பாடுமபொழுதெலலாம் உட னிருநது இராமசாமி ஐயரும பாடிவருவார். பல மகா சபைகளில அவருடைய பாட்டு நடைபெறலாயிற்று. 'வைததியநாதையர் சங்கீதம' எனறால திரள் திரளாக ஜனஙகள் கூடிக கேட்க வருவார்கள.

புதுக்கோட்டையிற் பெற்ற சிறப்பு

அவருடைய பததாவது பிராயமாகிய ஆனநத வருஷததில, புதுககோட்டை ஸமஸ்தானாதிபதியாக விளஙகிய இராமசநதிரத தொண்டைமானென னும வேநதர் அவரைத தம தர்பாரில பாடவேணடு மெனறு விருமபி அழைததனர். அவர் சென்றார். பசசைமிரியன ஆதிப்பையருடைய பரமபரையின ராகிய வீணை சுப்புககுட்டி ஐயா, வீணை சுப்பை யர் முதலிய சஙகீத ரததினஙகள கூடிய மகாசபை யில அவவிளைய சஙகீத சிகாமணி இசையமுதத் தைப் பொழிநதார். அதனை நுகர்நது இன்புற்ற யாவரும, "இவர் தெயவப் பிறவியே!" எனறு கொண்டாடினார்கள. சஙகீத விததுவானகள, "இவ வளவு இளமையில இததகைய தேர்சசியும சாரீர இனிமையும வாய்நதவர்களைக கணடறியோம, கேட் டும அறியோம. சஙகீதத்தின தவப்பயனே இஙஙனம வநததுபோலும!" என்று கூறி மகிழ்ந்தார்கள. தம் முடைய காலமெலலாம சஙகீதததுககென்றே அர்ப் பணம் செய்து பயின்றவர்ககலலவா அதனுடைய

அருமை பெருமை தெரியும்? புதுக்கோட்டை அரசர் பின்னும் சில நாட்கள் அவரை அங்கே இருக்கச் செய்து அவருடைய சங்கீத வெள்ளத்தில் மூழ்கி மகிழ்ந்து பல உயர்ந்த ஸம்மானங்களைச் செய்தனர். அங்கே இருந்தகாலத்தில் அந்நகரில் இருந்த சுப்புக்குட்டி ஐயர் முதலிய சங்கீத வித்துவான்களிடத்தில் வைத்தியநாதையர் சங்கீத சம்பந்தமான பல விஷயங்களை அறிந்துகொண்டனர்.

தமிழ்ப்பயிற்சியை விருத்தி செய்துகொண்ட இராமசாமிஐயர் செய்யுள், கீர்த்தனம்முதலியவற்றை நன்றாக இயற்றும் ஆற்றலைப் பெற்றனர். நினைத்த பொருளை அமைத்து விரைவிற் பாடுவார். புதுக்கோட்டையில் இருந்தபொழுது மழவராயனேந்தலிலிருந்து வந்த தமிழ் வித்துவானொருவர் அங்கே அரசர் முன்னிலையில் அவதானம் செய்தனர். அப்பொழுது அந்தச் சபையில் வைத்தியநாதையரும் இராமசாமி ஐயரும் இருந்தனர். அவதானம் நிறைவேறியபின்பு அதனைச் சிறப்பித்து ஒரு கீர்த்தனத்தை இராமசாமி ஐயர் இயற்றிப் பாடிக்காட்டினர். அவருடைய கவித்துவசக்தியை யாவரும் பாராட்டினார்கள்.

முத்துராமலிங்கசேதுபதி மன்னர் பாராட்டியது

தமது பதினோராம்பிராயத்தில், வைத்தியநாதையர் மதுரையில் இருந்த பல அன்பர்கள் விரும்பியபடி அங்கே சென்று ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் ஆலயத்திலும் சில பிரபுக்கள் வீட்டிலும் இனிய கானம் செய்து ஸம்மானங்கள் பெற்றனர். அப்பொழுது மதுரையில் சிரஸ்தேதாராக இருந்தவரும் மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலர் முதலியவர்களை ஆதரித்தவருமாகிய வேங்கடசாமி நாயுடு என்பவர் அவருடைய பேராற்றலில் ஈடுபட்டுப் பலவகையில் உதவி

புரிந்தனர். மேலூர்த் தாசில்தாராக இருந்த சீதா ராமையரென்ற கனவானும அவரைச் சிறப்பாக ஆதரித்தனர்.

அககாலத்தில இராமநாதபுர அரசராக விளஙகியவரும சங்கீததகிலும தமிழிலும் சிறந்த பழககம் உடையவரும ரஸிகசிரோமணியுமான முத்துராமலிஙக சேதுபதிமனனர் வைததியநாதைய ருடைய கீர்த்தியை முனபே அறிநதிருந்தனர். வைத தியநாதையர் மதுரைககு வநதிருததலை அவர் அறி நது இராமநாதபுரததிறகு வருமவண்ணம தககவர் களை அனுப்பி அழைததனர். அஙகே சென்று சேதுவேநதருடைய அனபையும ஆதரவையும பெறறு அவருடைய சபையில வைததியநாதையர் பாடி மகிழவிததனர். அவருடைய சஙகீததைதச் சில நாடகள் கேடடமட்டில திருப்தியடையாத சேது வேநதர் அஙகேயே மூனறுமாதம அவரை இருககச் செய்தனர். வைததியநாதையர் அஙகே இருநத ஒவ்வொரு நாளும ஒரு விழாவாகவே தோனறியது. அவர் தஙகியிருநத மூனறு மாதஙகளில் அவ ருடைய சஙகீதம் நாளதோறும அஙகேயிருநத சஙகீத வித்துவானகளுடைய ஆதரவினலை புதுமை யுடையதாகி விளஙகியது.

தமிழில நலல பயிற்சியுறறிருநத முததுராம லிஙக சேதுபதி அரசர் அவ்விருவர்பாலும தமிழ்ப் பயிற்சி இருததலையும இராமசாமி ஐயருககுச செய் யுள இயறறும ஆறறலவாய்நதிருப்பதையும அறிநது மகிழநதனர். வைததியநாதையர் பின்னும முயனறு தமிழபயினறால அப்பயிற்சி அவருடைய பெரு மையை மிகுதியாககும என உணர்நத சேது வேந தர் தம கருததை அவரிடம தெரிவிததனர், அன்றி யும் கநதபுராணச சுருககப் பிரதி ஒன்றை அவரிடம் கொடுத்து, " இந்த நூலை வாசித்துவந்தால இன்னும்

மிருதியாகத் தமிழ்ப்பயிற்சி உங்களுக்கு உண்டாகும். அப்பால் சர்க்கரைப்பந்தரில் தேனமாரி பெய்தது போல இருக்கும்" என்று அன்புடன் கூறினர். அதுமுதல் அவர் அதனைப் பாராயணம் செய்து வந்தனர், தமிழ்ப்பயிற்சியில் ஊக்கம் உடையவராகித் தம் தமையனாராகிய இராமசாமி ஐயரிடத்திலும் பிறரிடத்திலும் பல நூல்களைக் கற்றுத்தேர்ந்தனர். இதனை இராமசாமி ஐயரே தாம் எழுதிய 'மகா **வைத்தியநாத விஜய சங்கிரகம்**' என்ற புத்தகத்தில், " மஹாராஜா அவர்கள். . . .கந்தபுராணச் சுருக்கப் புஸ்தகத்தையும் முதல் இலக்கியமாகச் சம்மானித் தார்கள். கற்பகம் போன்ற கைக்கமலங்களாற் கொடுத்த நாள்முதல் என்னிடத்தில் இனிய தமிழ் பயின்று திரியிலேற்றிய தீவட்டிபோல என்னினும் சிறந்த கல்வியுடையவராய் விளங்கினர்" என்று புலப்படுத்தி யிருக்கிறார். நூல்களில் உள்ள நயங் களை நுண்ணிதாக ஆராய்ந்து தெரிந்து அவற் றைச் சுவைதோன்ற எடுத்துரைத்தலும், மிகவும் கடினமான நூற்பகுதிகளை அறிந்து எளிதில் விளக் குதலும், செய்யுள் இயற்றுதலுமாகிய ஆற்றல்கள் நாளடைவில் அவர்பால் உண்டாகி வளர்ச்சி பெற்றன.

எட்டையபுரத்தில் அடைந்த சிறப்பு

இராமநாதபுரத்திலிருந்து அவர் எட்டையபுரம் சென்றனர். அங்கே முத்துசாமி தீட்சிதர் வம்சத்தின ராகிய சுப்பராம தீட்சிதரென்பவர் ஸமஸ்தான சங் கீத வித்துவானாக விளங்கிவந்தனர். வைத்தியநாதை யர் அங்கே பாடி ஸம்மானங்கள் பெற்றனர். அப் பொழுது இராமசாமி ஐயர் சில வித்துவான்களின் விருப்பத்தின்படி தமிழில் இராகமாலிகை ஒன்று பாடிப் பல வித்துவான்கள் கூடிய சபையில் அரங்

கேற்றினர். அந்த ராகமாலிகை பிற்காலத்திற் பல இடஙகளில வழங்கிவரலாயிற்று.

திருநெல்வேலிக்குச் சென்றது

அப்பால் திருநெல்வேலி சென்று * திருக கோயிலை வலம வந்து ஸ்ரீ நெல்லையப்பரையும ஸ்ரீ காந்திமதிப் பிராட்டியாரையும தரிசிததுச் சந்நிதானததிலிருந்து அநநகரவாசிகளெல்லாரும விரும பிக கேட்ப இனிய கானமழை பெய்து குளிரச செய்தனர். பிரபுககள பலர் ஸம்மானம செய்தனர். அககாலததில அநநகரில இருநதவரும அதவைத நூல்களிற பயிறசி மிககவருமாகிய ஐயாசாமி பிளளை முதலியவர்களுடைய பழககம அவருககு உணடாயிற்று. அஙகே இருநத பஜனைமடம சிதமபரம பிள்ளையெனபவர் அவருடைய முதிர்நத அறிவை வியநது அநத நகரில இருககும வரையில தமது பஜனை மடததிலேயே இருககசசெய்து வேண்டிய சௌகரியங்களைச செய்விததனர்.

திருநெலவேலியில அவர் இருததலையறிநது ஆழவார்குறிசசித தளவாய குமாரசாமி முதலியார் எனபவர் தமமுடைய அரண்மனைககு அவரை வருவிதது அவருடைய சஙகீததததைககேட்டுசசிறநத உபசாரஙகள செய்விதது ஆறுமாதம இருககசசெய்தார் ; அப்பால் திருசசெநதூருககு அழைததுச சென்று செந்திலாணடவனைத தரிசிககசசெய்து பலர் கூடிய சபையில அவரைப் பாடுவிததுக கௌரவிததனர். அஙகே இருநத திரிசுதநதரர்களுள (முககாணியர்களுள) படிததவர்களாகியசிலர் அவர்பால அளவிலா அன்பு பூணடு பாராட்டி வந்தனர். சிலநாள் அஙகே தஙகித தரிசனம செய்துவருகையில இராம

* மகா வைததியநாத விஜய சஙகிரகம.

சாமி ஐயர் திருச்செந்திற் சந்தவிருத்தம், திருச்செந்தில் யமக அந்தாதி என்னும் இரண்டு பிரபந்தங்களை இயற்றிப் பலபுலவர் கூடிய சபையில் அரங்கேற்றினார். சந்தவிருத்தம் முதலியவற்றை வைத்தியநாதையர் மனனம்பண்ணித் தம் இனிய சாரீரத்தால் அழகுபடுத்திப் பாடிவந்தனர். பிறகு தளவாய் முதலியார் மூலமாக, அக்காலத்தில் வடமொழி தென்மொழிகளிற் பயிற்சியுடையவராக விளங்கிய சொக்கம்பட்டி ஜமீன்தாருடைய பழக்கத்தை யடைந்து சிலகாலம் அவருடன் இருந்து அவரைத் தம் இசைத்திறமையால் மகிழ்வித்துப் பலவகைப் பரிசு பெற்றனர்; அங்கிருந்து வேறு பல இடங்களுக்கும் சென்று தம் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி ஸம்மானம் பெற்றார். இங்ஙனம் வைத்தியநாதையர் பாண்டி நாட்டிலும் தம்முடைய இசைவெள்ளத்தைப் பரப்பி யாவருடைய மனத்தையும் குளிரச் செய்து புகழ் சிறந்து விளங்கினார்.

மகா வைத்தியநாதையரும் திருவாவடுதுறை ஆதீன கர்த்தரும்

தமிழையும் வடமொழியையும் சங்கீதத்தையும் வளர்த்து வந்த தாபனங்களில் திருவாவடுதுறையாதீனம் ஒன்று. வித்துவான்களைப் போற்றி ஆதரித்துப் பலவகைக் கலவியையும் பரப்பும் சிறந்த உபகாரத்தைப் பழங்கால முதற்கொண்டே அவ்வாதீனம் இயற்றி வந்திருக்கிறது. தமிழ்ப்புலமையும் வடமொழிப் பயிற்சியும் இசையை உணர்ந்து இன்புறும் தன்மையும் உடைய பலர் அவ்வாதீனத் தலைவர்களாக இருந்து விளங்கிவந்தனர். இன்றளவும் புலவர்களுக்கு இயன்றவரையில் உதவி செய்துவரும் அவ்வாதீனத்திற்கு, இயல்பாக அமைந்த புகழை

மிகவும் பெருகிய பெருமையை உடையவர் * மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகராவர். திருவாவடுதுறையாதீனத்தில பதினாரும பட்டத்தில் தலைவராக வீற்றிருந்து அவர் இயற்றிய செயலகளுள அம்மடத்தைத் கலைமகள களிநடஞசெய்யும் இடமாக ஆக்கியது ஒன்றாகும. அவர்காலததில தமிழ்ப்புலவர்களும் வடமொழி விததுவான்களும சங்கீத விததுவான்களும் அநத-மடததிற்கு வந்துவந்து தங்கள ஆற்றல்களைப் புலப்படுததி ஆதரிககப்பெற்று ஊககமடைந்து மேனமேலும வளர்சசி பெறறார்கள.தமிழுலகம முழுதும தமது பெரும்புலமைததிறததையும் புகழையும நாட்டிய திரிசிரபுரம விததுவான ஸ்ரீ மீனுட்சுந்தரம்பிளளையவர்களை மகாவிததுவானுககி அப்புலவர் பெருமானுடைய சிறநத ஆற்றலகளை உலகம அறியச செய்தறகு முககிய காரணமாக இருநதவர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரே. அஙஙனமே வையை வைத்தியநாதையரையும **மகா வைத்தியநாதையராகி** என்றும் அசசிறப்புப் பெயருடன்வழஙகுமபடி செய்வித்தவரும் அவரே. அவர் அன்புடன் அளித்தஅப் பெயர் இனறும தமிழநாட்டாருடைய நாவில் மலர்ந்து விளஙகுகின்றது.

வைததியநாதையர் அநதப்பட்டத்தைப் பெற்ற காலம அவருடைய பன்னிரண்டாவது பிராயமாகும. அககாலததில மேறகூறிய சுப்பிரமணிய தேசிகர் சின்னப்பண்டார சனனிதியாக இருநதார். அப்போது அந்த ஆதீனததின பெரியபட்டத்திலவிளஙகியவர் ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரென்பவர். திருவாவடுதுறை ஆதீனததுககுரிய முககிய ஸ்தானஙகளுள

* மேலகரம என்பது தென்காசியிலிருநது திருககுறறாலததுககுப் போகும மாரக்கததில உளள ஊர். சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய பூர்வாசிரம பரமபரையினர் இப்போதும அஙகே இருக்கின்றனர்

ஒன்றும் சின்னப் பட்டத்திற்குரிய தலைமையிடமுமாகிய *கல்லிடைக்குறிச்சி மடத்தில் சுப்பிரமணிய தேசிகர் தம்முடைய சின்னப்பட்டத்தில் பெரும்பாலும் இருந்து வந்தார். அவர் இருந்து வந்த காலங்களிலெல்லாம் அவ்விடத்தில் வித்துவான்களுடைய கலையாரவாரமும் பிரபுக்களுடைய சல்லாபங்களும் நிறைந்திருந்தன. திருவனந்தபுரத்திற்குச் சென்று ஸம்மானம்பெறும் வித்துவான்கள் அங்கும்வந்து பரிசு பெற்றுச்செல்வார்கள். அக்காலத்தில் சுப்பிரமணிய தேசிகரால் ஆதரிக்கப்பெற்ற சங்கீத வித்துவான்களுள் சிவகங்கை வித்துவானாகிய பெரியவைத்தியநாதையரும், சின்னவைத்தியநாதையரும் சிறந்தவர்கள். சின்னவைத்தியநாதையர், பெரியவைத்தியநாதையருக்கு அடுத்தபடியாக நினைக்கப்படுபவர். அவர்களிடத்தில் தேசிகருக்கு மிக்க அன்புண்டு. அவர்களும் அடிக்கடி தேசிகர்பால் வந்து பாடி ஸம்மானம் பெற்றுச் செல்வார்கள்.

பாண்டிநாட்டிற் பல இடங்களில் தமது சங்கீதத்திறமையை வெளிப்படுத்திவந்த வையை வைத்தியநாதையர், கல்லிடைக்குறிச்சிக்குத் தம் தமையனாருடன் சென்றார். அவருடைய புகழைச் சுப்பிரமணிய தேசிகர் முன்பே அறிந்து அவர்பாட்டைக் கேட்க வேண்டுமென்று நினைத்திருந்தார். அது தற்செயலாக நிறைவேறியது. ராக்ஷச வருஷம் தை மாதம் (1856) வைத்தியநாதையர் கல்லிடைக்குறிச்சிக்கு வந்தாரென்று தெரிகிறது. தேசிகர் அவருடைய இன்னிசையைச்செவியாரக் கேட்டு உள்ளங் குளிர்ந்தார், அதுகாறும் கேட்டிராத தனி வசீகரத் தன்மை ஒன்று அவ்விசையில் அமைந்திருந்ததையும், இளமையில் உயர்ந்த அறிவும் சிறந்தகுணமும்

* இது திருநெல்வேலி ஜில்லா, அம்பாசமுத்திரம் தாலூகாவிலுள்ளது.

சிவபக்திச்செல்வமும் அவர்பாற் பொருந்தியிருத்தலை யும் அறிந்து வியந்தார். பின்பு செய்யவேண்டிய செயல்களைப் பல காலத்துக்கு முன்னரே மனத்துள் எண்ணி அவற்றிற்கு ஆவன புரியும் இயல்புடைய தேசிகரது உள்ளத்தில் தம்முடைய சபைக்கு அணி கலனாக வைத்தியநாதையர் விளங்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்னும் எண்ணம் அப்பொழுதே உண்டா யிற்று.

தைமாதத்து அசுவதி நக்ஷத்திரம் திருவாவடுதுறை ஆதீன ஸ்தாபகராகிய ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்தியின் குருபூஜைக்கு உரிய நாள். கல்லிடைக் குறிச்சி யிலும் திருவாவடுதுறையில் நடைபெறுவதுபோன்ற சிறப்புடனே அந்தக் குருபூஜை நிகழும். அந்த வரு ஷம் குருபூஜை வரையில் வைத்தியநாதையர் கல்லி டைக் குறிச்சியிலேயே தேசிகர் விருப்பத்தின்படி இருந்தார். குருபூஜைக்கு வழக்கம்போல் தென் மொழி வடமொழிப் பண்டிதர்கள் வந்திருந்தனர். பெரிய வைத்தியநாதையர், சின்னவைத்தியநாதை யர், வீணை - சின்னையா *பாகவதர், ஸ்ரீ வைகுண்டம் சுப்பையர், பிச்சுமணி பாகவதர் முதலிய பெரிய சங்கீத வித்துவான்களும் வந்திருந்தனர். இளமையில் நிரம்பிய இசையறிவு வாய்ந்த வையை வைத்திய நாதையரிடத்தில் அவர்களுள் சிலருக்குப் பொறாமை இருந்துவந்தது; அவரைச் சுப்பிரமணிய தேசிகர் பாராட்டுதலை அவர்கள் விரும்பவில்லை. "இந்தச் சிறு பையனைப் பண்டாரசந்நிதி இவ்வளவு தூரம் கொண்டாடுகிறாரே; இவனுக்கு என்ன தெரியும்?" என்று சிலர் தம்முட் பேசிக்கொள்ளலாயினர்.

அதனை யறிந்த தேசிகர் குருபூஜைக்காக வந்

---

* சங்கீத வித்துவான்களைப் பாகவதரென்பர் தென் பாண்டி நாட்டார்.

திருந்த பல வித்துவான்களின் முன்னிலையில் வையை வைத்தியநாதையருடைய ஆற்றலைககாட்டச் செய்து சிறப்பிககக வேணடுமென்று எணணினர்; பலர் கூடும சமயம் வேறொன்று வாய்ப்பது அரிதா தலின் வைததியநாதையருடைய உணமை மதிப்பை வித்துவானகளும் அவர்கள மூலமாக மற்றவர்களும் அறியுமபடி செய்வதற்கு அதுவே ஏறறசமயமென்று நிசசயித்தார், வநதிருநத விததுவான்களுட் சிறநத வர்களாகிய பெரிய வைத்தியநாதையர், சின்ன வைத்தியநாதையரென்னும் இருவரோடும வைததிய நாதையரைப் பாடச் செய்தால இந்த இளைய விதது வான், அவர்களுககு இளையா வித்துவானக இருந தலை யாவரும அறிநதுகொள்ளக கூடுமெனறு நினைத்தார். அப்பொழுது அங்கே தமிழில அரிய புலமையும் வடமொழியிலும இசையிலும நலல பயிற்சியும உடையவரும, ஆதினவித்துவானும,தேசி கருடைய தமிழ் ஆசிரியரும, அவரால நனகு மதிதது மரியாதையோடு உபசரிககப் பெற்றவருமாகிய *தாண்டவராயத் தமபிரானென்பவர் உடனிருந தார். அவர்பால் தேசிகர் தம் கருத்தை அறிவித தனர். அவர் அது மிகவும் பொருததமானதென்று கூறினர். பின்பு தேசிகருடைய கட்டளையின்படி அவர் வைததியநாதையரை அணுகி, "பெரிய வைத தியநாதையர் சின்ன வைத்தியநாதையரென்னும் இருவருடனும் உங்களைப் பாடசசெய்ய வேண்டு மென்பது சந்நிதானத்தின திருவுளளம. அவர்களு டைய திருவுள்ளக கருத்து அளவற்ற அரிய பயன் களைத் தருவதாகவே இருககும. நீஙகள் அஞ்சாமற பாடுவீர்களா?" என்று கேட்டார். வைத்தியநாதை

---

*மகா விததுவான் ஸ்ரீமீனுட்சி சுநதரமபிள்ளையவாகளை ஆதீன விததுவானுக்கியதறகு முக்கிய காரணமாக இருநதவா இவரே.

யர், "* நாங்கள் அவர்களைவிட மிகக இளைஞர்களா யினும சிவபெருமான் திருவருளால் எங்களால் இயனறவரையில பாடுவோம். இறைவன் திருவரு ளும சநநிதானததின பேரனபும எஙகளுககுத் துணையாக இருககுமபொழுது நாஙகள அஞசுவதற் குக காரணமே இலலை" எனறு கூறி,

(திருச்சிறறமபலம்)

† "மானினேர்விழி மாதராய்வழு திக்குமாபெருந் தேவிகேள்
பானல்வாயொரு பாலனீங்கிவ னென்றுநீபரி வெய்திடேல்
ஆனைமாமலை யாதியாய இடங்களிறபல வல்லல்சேர்
ஈனர்கட்கெளி யேனலேன்திரு வாலவாயா னிற்கவே"

என்ற தேவாரத்தையும சொன்னார். வித்தியா வீர ராகிய அவருககு அச்சம ஏது? அவருடைய சொற் களைக கேட்ட தாணடவராயத தமபிரான அவரது இளமையையும சிறந்த அறிவையும சிவபிரான அருளை மறவா நினைவையும அறிந்து உருகினார். அவர் கூறிய தேவாரததைக கேட்டு, ‡ "திரு ஞான சமபநதமூர்தத நாயனார் இஙஙனமே இருப் பார்போலும!" எனறெண்ணி மகிழ்ந்தார்.

பெரியவைததியநாதையர் பெரிய சஙகீத வித்து வான். பிறருடைய ஆறறலைக கணடு அழுககாறு கொளபவரலலர். வையை வைத்தியநாதையருடைய ஆறறலை தனககு உணராத குறையினாலும உட னிருநத வித்துவான்கள அழுககாற்றால தூணடிய

---

* வைததியநாதையா பேசுமபொழுது தமமுடைய தமைய னையும உளபபடுததிககொணடே பேசுவாா, அவரும அங ஙனமே பேசிவருவாா

† இது சைனரை வெலல இயலுமாவென்றஞசிய மஙகையாக் கரசியாரை நோககி ஞானசம்பந்தர் அருளிச்செயதது.

‡ திருஞான சமபநத மூாததி நாயனாா அவதரிதத கௌண் டின்ய கோததிரததிலேயே இநநூலின் தலைவா அவரிததமை இநநிகழ்சசியாற சிறப்புறுகின்றது.

சொற்களாலும சுப்பிரமணியதேசிகர் வையைவைத்தியநாதையரைப் பாராட்டிவநததைத அவர் விரும்பவில்லை. அவரைப்போலவே சினன வைததியநாதையரும் இருநதனர்.

மூனறு வைததியநாதையர்களும் பாடுவார்களெனறசெய்தி எவ்விடததும மெலலப் பரவியது. வந்திருந்த யாவரும அனறைததினம நடைபெறும சஙகீதப் போட்டியைக காணவேணடுமெனற ஆவலோடு கூடினர். குருபூஜைககு மறுநாள இரவு சுப்பிரமணிய தேசிகரது முனனிலையில சபை கூட்டப்பெற்றது. சஙகீத வித்துவான்கள், வடமொழி தென்மொழிப் புலவர்கள, தமபிரானகள, பிரபுககள முதலியோர் கூடியிருநதனர். ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய விருப்பததின்படி தாணடவராயத் தமபிரானே அநதச சபையை நடததும பொறுப்பை ஏற்றுககொண்டார். வீணை-சினனையா பாகவதர் மததியஸதராக நியமிககப்பட்டனர். சுப்பிரமணிய தேசிகர் விருப்பததினபடி அஙகேயிருநத சஙகீத வித்துவானகளுள மேமபட்டு விளங்கும் பெரிய வைததியநாதையர் முதலியவர்கள் முறையே தனித்தனியே பாடினார்கள. சின்ன வைததியநாதையரும் வையை வைததியநாதையரும் தனித்தனியே பாடினார்கள. சின்ன வைததியநாதையர், பெரிய வைத்தியநாதையருககுத் தமபி முறையினர், வையை வைததியநாதையரை விடச் சில ஆண்டுகளே மூததவர்.

பினபு தாணடவராயத தம்பிரான், "சினன வைத்தியநாதையரையும வையை வைததியநாதையரையும ஒருங்கே பாடுமபடி சொலலலாமா?" என்று பெரிய வைத்தியநாதையரைக கேட்டனர். அவர், "அப்படியே செய்யலாம" என்றார். "பாடுஙகாலத்தில குற்றம யாரிடமேனும காணப்படின் அதனை

மற்றவர் எடுத்துக கூறலாம்" என்று தாண்டவ ராயததமபிரான் கூறினர். நாட்டை முதலிய கன ராகங்களை இருவரும் தனித்தனியே பாடிவந்தனர். இடையே ஒரு சமயத்தில சின்ன வைத்தியநாதையர் பாடுவதில் பிழையிருப்பதை வையை வைத்தியநாதை யர் உணர்நது, "இநத ராகததிற்கு இநத ஸ்வரம வர்ஜ்யம" என்ருர். சின்ன வைததியநாதையர் "நான சரியாகவே பாடினேன்" என்ருர். மததி யஸ்தராகிய சினனையா பாகவதர் மீண்டும் அவரைப் பாடசசெய்து அவர் பாடியபடி அதனைத் தம வீணை யில் வாசித்துககாட்டினர், அபபொழுது அது பிழை யென்பது எலலோருககும தெளிவாக விளஙகியது. வையை வைததியநாதையர் கூறியது சரியெனபதை யாவரும உடனே அறிநதனர்.

பிறகு வையை வைததியநாதையர் தனியேபாடி வந்தார். அப்பொழுது அவர் பல வகையான ஆற்றலகளை வெளிப்படுத்தினர். * 'அனுமந்தரம முதல் தொடஙகி மநதரம, மததிமம, தாரம என்னும மூன்று ஸ்தானஙகளையும மும்முறைமேனமேலேற்றி வீணையில் விரல் நடப்பதுபோல குரலை நடாத்தி அவ் வாறே அவரோகணமுறையாகச † சிரல வீழசசி போற் குரலை இறககிப்' பாடிககாட்டினர். அவ ருடைய இசை அனறு வெற்றி உணர்சசியோடு விளஙகியது. அவா பாடபபாட அநதச சபையோ ரெல்லாம ஆச்சரியமுறறுச சிததிரப்பாவைகளைப் போல ஆகிவிட்டனர். பெரிய வைததியநாதையருககு அப்பொழுதுதான உருவததின சிறுமைகணடு தாம அவமதித்தது பிழையெனபது மனத்திற்பட்டது; வையை வைததியநாதையருடைய இசையில மனம்

---

* மகாவைததியநாத விஜயசஙகிரகம.

† சிரல - மீன்கொததிக் குருவி.

உருகித் தம்மையே மறந்தனர்; அதில் ஈடுபட்டுச் சிரக்கம்பம் செய்தார்; இடையிடையே, 'பேஷ்! பேஷ்!' என்று கூறினார். பகைவர்களும் மதிக்கும் வீரமே சிறந்த வீரமென்று பெரியோர் கூறுவதுண்டு. அத்தகைய வீர சங்கீதக்கலையில் வையை வைத்திய நாதையர்பால் இருந்தமை அன்று வெளிப்பட்டது.

வையை வைத்தியநாதையர் பாடிக்கொண்டே வந்தார். இடையில் ஓர் இராகத்தை மிக விரிவாகப் பாடத்தொடங்கினார். அங்கே இருந்த வித்துவான்களால் இன்ன இராகமென்று அதனைத் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பெரிய வைத்தியநாதைய ருக்கும் தெரியவில்லை. வித்துவான்கள் ஒருவரை யொருவர் முகக் குறிப்பினால், 'என்ன ராகம் இது?' என்று வினவிக்கொண்டிருந்தனர். அதனை அறிந்த ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் மனமகிழ்ந்து அங்கிருந்த வித்துவான்களை நோக்கி, "இப்பொழுது இவர் பாடுவது என்ன ராகம்?" என்று முறையே ஒவ்வொருவரையும் கேட்டார். ஒருவரும் விடை கூற வில்லை. பெரிய வைத்தியநாதையரையும் கேட்டார். நெடுநேரமாக அந்த இராகம் இன்னதென்று தெரிந்துகொள்ள முடியாமல் யோசித்துக் கொண் டிருந்த அவர், "அதுதானே தெரியவில்லை, ரக்தி ராகமாக இருந்தால் தெரிந்துகொள்ளலாம். பையன் தஞ்சாவூர்ப்பக்கத்தில் அப்பியாசம் பண்ணின ஏதோ சங்கதியை எடுத்து விடுகிறான். அபூர்வராகமா யிருக்கிறது" என்றார். தேசிகர் உடனே வையை வைத் தியநாதையரைப் பார்த்து, 'நீங்கள் பாடுவது என்ன ராகம்?" என்று கேட்டார். அவர், "இது *சக்கர வாக மென்னும் ராகம்; சங்கீதரத்னாகரத்தில் இதன் இலக்கணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது" என்று அவ்

---

*இந்த இராகம் அக்காலத்திற் பாடப்படும் பழக்கத்துக்கு வாராமையால் பலருக்குத் தெரியாமல் இருந்தது.

விலக்கணத்தை ஆதாரத்துடன் எடுத்துச் சொல்லி, அதனை அமைத்து விரிவாகப் பாடிக் காட்டினார். சபை முழுவதும் ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கி யிருந்தது. பெரிய வைத்தியநாதையர் மூக்கில் சுட்டுவிரலை வைத்து வியப்பேவடிவமாக அமர்ந்திருந்தார். வீணை-சின்னையா பாகவதர் முதலியோர் மெய்ம்மறந்து இன் புற்றனர்.

அந்தச் சமயத்தில் சுப்பிரமணிய தேசிகர் பெரிய வைத்தியநாதையரை நோக்கி, "இவருடைய திறமை எப்படி இருக்கிறது? உங்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன?" என்று கேட்டார்.

பெரிய.—வெகு புத்திசாலி; மிகவும் நன்றாக அப்பியாசம் பண்ணியிருக்கிறான்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர்.-இந்தச் சபையில் உங்களைப் போன்ற பெரியவர்கள் இருக்கும்பொழுது அஞ்சாமல் நிர்வாகம் செய்த இவருக்கு உங்களுடைய பூர்ண ஆசீர்வாதம் உரியதல்லவா?

பெரிய.—அதில் தடை என்ன? சிரஞ்சீவியாக வாழ்ந்து சங்கீதவித்தையின் பெருமையை மேன் மேலும் வெளிப்படுத்தி விளங்கவேண்டும்.

சுப்பிர:—இப்படி மனமுவந்து சொல்லுகிற உங்களுடைய பெருந்தன்மையை என்னவென்று சொல்வோம்! உங்களுடைய ஆசீர்வாதம் இவருக்கு நல்ல க்ஷேமத்தை உண்டாக்குமென்பதில் தடையே யில்லை. இவருடைய சங்கீத சாமர்த்தியத்தை உங்களைப் போல வேறு யாராவது நன்றாக அறியமுடியுமா?

பெரிய:—முடியவே முடியாது.

சுப்பிர:—இவருக்கு இந்தச்சமயத்தில் ஒரு பட்டம் கொடுப்பது உசிதமாக இருக்குமல்லவா?

பெரிய.—அவசியம் கொடுக்கவேண்டியதுதான்.

அப்படிக் கொடுப்பதில் எனக்கு மிகவும் சந்தோஷம்.

சுப்பிர :—தங்களுக்குப் பெரிய வைத்தியநாதைய ரென்ற பட்டப் பெயர் இருப்பதால இவருக்குப் 'பெரிய' என்ற பட்டம பொருநதாது.

பெரிய :—பொருநதாதுதான.

சுப்பிர :—சின்ன வைநதியநாதையர் என்று கொடுப்பதும உசிதமாக இராது; அன்றியும் அந்தப் பட்டப்பெயர் உஙகளுடைய தம்பிககு இருக கிறது. நடு வைத்தியநாதையரென்ற பெயர் நன்ருக இல்லை. ஏதாவது கெளரவமுள்ள பட்டமாக இருகக வேண்டுமலலவா ?

பெரிய :—ஆமாம!

சுப்பிர :—இவருடைய வித்தைககு ஏற்ற பட்டமாக இருநதாலதான் நன்ருக இருககும. நீஙக ளும மறறவர்களும உள்ள இவ்வளவு பெரிய சபை யில யோசியாமலஎதையாவது கொடுத்துவிடுவதுஇவ ருடைய திறமையை வெளிப்படுத்தாது. எவ்வளவோ அரிய விஷயங்களை இவர் கற்றிருககிருர் அல்லவா? இவருடைய கீர்த்தி பரவுவதற்கும எககாலத்திலும் இந்தசசபையையும் உஙகளைப்போன்றபெரியவித்து வான்களுடைய ஆசீர்வாதத்தையும இவர் மறவாமல இருப்பதற்கும் ஏற்றபடி பெரியபட்டமாக இருகக வேண்டும்.

பெரிய :—சநநிதானம சொல்வது மிகவும சரி.

சுப்பிர :—இவருககுத் தெரிநத விஷயஙகளிற் சில தஙகளுககுக கூடப் பழககம இல்லையென்று தெரிகிறது. இப்பொழுதே இவர் இப்படி இருககும பொழுது தஙகள பிராயம வநதால எப்படி விளஙகு வாரோ ?

பெரிய :—சிறந்த புத்திசாலியாக இருப்பான் ; நன்ருகப் பிரகாசிப்பான.

சுப்பிர :—ஆகையால், இவருக்கு **மகா வைத்திய நாதையர்** என்ற பெயர் வழங்கலாமா ?

பெரிய :—ஆஹா ! தடையில்லாமல் செய்யலாம்; எனக்கு மிகவும் சந்தோஷமே.

இருவருக்கும் இடையே நிகழ்ந்த சம்பாஷணையைச் சபையினர் கவனித்துவந்தனர்; எந்தப் பட்டம் அளிக்கலாமென்று தீர்மானமாகிறதோ என்பதை ஒவ்வொரு விநாடியும் எதிர்பார்த்தனர். தேசிகர் பெரிய வைத்தியநாதையருக்கு வருத்தம் உண்டாகாதபடி அவரோடு மிகவும் சாதுரியமாகப் பேசிவருவதைத் தாண்டவராயத்தம்பிரான் அறிந்து மகிழ்ந்தார், பெரிய வைத்தியநாதையர் உண்மையான வித்தைக்கு மதிப்புக் கொடுக்கும் தன்மை யுடையவரே என்பதை உணர்ந்து வியந்தார். அந்தச் சபையில் நிகழ்ந்த வாதத்தில் வெற்றியுற்ற வையை வைத்தியநாதையர் ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தியின் திருவருளை நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்.

'மகாவைத்திய நாதையர்' என்னும் கௌரவப் பெயரை வழங்கலாமென்த் தேசிகர் கூறவும் பெரிய வைத்தியநாதையர் உடன்பட்டவுடனே சபையோர் யாவரும் அதுகாறும் அடக்கிவைத்திருந்த ஆனந்தக் குறிப்பைக் கரகோஷத்தாலும் சிரக்கம்பத்தாலும் வெளியிட்டார்கள். எல்லாருடைய கண்களும் வைத்தியநாதையருடைய மலர்ந்த முகத்தை நோக்கின.

சுப்பிரமணியதேசிகர் வையை வைத்தியநாதையரை நோக்கி, "இன்று இவ்வளவு பெரியோர்கள் முன்னிலையில் உங்களுடைய அரிய ஆற்றலகளை வியந்ததற்கு அறிகுறியாக **மகா வைத்தியநாதையர்** என்னும் பெயரைத் திருவருளை முன்னிட்டு உங்களுக்கு வழங்குகிறோம். உங்களுடைய ஆற்றல் நாள்தோறும் வளரும்வண்ணம் ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தி திருவருள்

பாலிக்கவேண்டும்!" என்று சொல்லி உயர்ந்த ஸம்மானங்களை வழங்கினார். சபையில் இருந்த ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்கு அந்தக் கௌரவம் கிடைத்ததாகவே எண்ணிமகிழ்ந்தனர். தேசிகர் அப்பொழுது கல்லிழைத்த தோடாக்களை மகா வைத்தியநாதையர் கைகளில் அணிவித்தார்.

பாராட்டுப் பாட்டுக்கள்

அப்பொழுது தாண்டவராயத் தம்பிரான் தம்முடைய மகிழ்ச்சியைப் புலப்படுத்தி இரண்டு செய்யுட்களை இயற்றிக் கூறிப் பாராட்டினார். அவை வருமாறு:—

(கட்டளைக் கலித்துறை)

1 "வையை வயித்திய நாத மறையவன் வாயமலரும்
துய்யசங் கீதச் சுவையமு தார்ந்திட றுங்கவிண்ணோர்
பையர வார்த்துப் பருவரை நட்டுமுன் பாற்கடலைக்
கைகள் வருந்தக் கடையப் பெருரென்பர் கற்றவரே",

2. "கற்றுத் திகழும் வயித்திய நாதக் கவின்மறையோன்
கொற்றத்தி னுற்கனி கூர்ந்திசை பாடுமிக் கொள்கைதனை
முற்றத் துறந்த முனிவருங் கேட்க முயல்வரெனருல்
மற்றத் துறையினர்க் குண்டாகும் வேட்கைக்கு மட்டுளதே."

இந்த இரண்டு செய்யுட்களையும் சொல்லி மிகவிரிவாக இவற்றின் பொருளை எடுத்து அவர் பிரசங்கம் செய்தார்.

பிற்காலத்தில் மகா வைத்தியநாதையருக்கு இந்தப் பட்டத்தையளித்த வரலாற்றை ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர்பால் நான் கேட்டிருக்கிறேன். மேலே உள்ள செய்யுட்களைச் சொல்லிவிட்டுப் பிரசங்கம் செய்தபொழுது பதசாரமாகத் தாண்டவராயத் தம்பிரான் சொன்னரென்று தேசிகர் கூறியவற்றுள் சில வருமாறு:—

"வையைச்சேரி என்பது வையை என்று மருவி வந்தது. ஒற்றெழுத்தைத் தள்ளி எண்ணினால் வையைச்சேரி என்பது நான்கெழுத்தாலாகியமொழி யாக இருக்கிறது; இரண்டெழுத்து மொழியாக அது மருவியது. இவர்களும் நான்கு சகோதரர்களே; அவர்களுள் இந்த இருவரே ஒருவரோ டொருவர் மருவிமனங்கலந்து எங்கும் வந்து புகழடைகின்றனர். வையை என்னும் இரண்டு எழுத்துக்களும் ஒன்பதா வது உயிரோடுகலந்த உயிர்மெய்கள். இவ்விருவரும் *ஒன்பதுசுவைகளும் அமையப் பாடுபவர்கள். 'வாய் மலரும்' என்றது பாடும்பொழுது தலை அசைத்தல் முதலிய உடற்குற்றங்களின்றி இருந்தவண்ணமே இருந்து மலரிலிருந்து தேன்வடிதலைப்போலப் பாடு வதைக்குறிப்பது. 'கற்றுத்திகழும்' என்றது இசை யின் இலக்கணங்களையும் இயற்றமிழையும் கற்று விளங்குவதைக் குறிக்கும். 'கொற்றத்தினால் களி கூர்ந்து' என்றது இந்த மகா சபையில் நடந்த வாதத்தில் வெற்றி பெற்றதைச் சுட்டியது."

'முற்றத்துறந்த முனிவருங்கேட்க' என்றது ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் கேட்டுமகிழ்ந்ததை நினைத் துக் கூறியதென்பர்.

அன்றுமுதல் வையை வைத்தியநாதையருக்கு மகா வைத்தியநாதையர் என்னும் அழகிய பெயர் வழங்கலாயிற்று. சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய அன் புடைமையை அவர் எந்நாளும் மறந்தவரல்லர்.

குருபூஜைக்கு வந்திருந்த வித்துவான்கள் ஸம் மானங்களைப் பெற்றுத் தங்கள் தங்கள் ஊர் சென்ற னர். மகா வைத்தியநாதையர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருடன் அவர் விருப்பத்தின்படி கல்லிடைக் குறிச்சியிற் சிலகாலம் இருந்தனர். அடிக்கடி தேசி

*இராகங்களில், இன்னராகம் ஒன்பது சுவைகளுள் இன்ன சுவையைப் புலப்படுத்துமென்னும் வரையறையுண்டு.

கர் அவருடைய கானத்தைக் கேட்டுக் கேட்டு இன்புற்றனர். ஒரு நாள் திருநெல்வேலி முதலிய இடங்களிலிருந்து பிரபுக்கள் பலரும் ஜமீன்தார்கள் சிலரும் வந்திருந்தபொழுது அவருடைய இசைப்பாட்டு நடைபெற்றது. அப்பொழுது தாண்டவராயத் தம்பிரான் மகிழ்ந்து இயற்றிப் பாராட்டிய பாடல் ஒன்று வருமாறு:—

(ஆசிரிய விருத்தம்)

"நிலைபெறுநல் லிசைத்தமிழ்மு* நீர்கடக்கும் பாரதியாய்
நிலவும வையைத்
தலைநகர்வாழ் மாவைத்திய நாதனெனும் பூசுரன்சங்
கீதங் கேட்டுக்
கலைமகளும் வேதனையுற் றுடல்வெளுப்புண் டன்னமிறங்
காமற் கறபான்
அலைகடல்சூழ் புவியிடத்தும அம்பரத்தும் பமபரம்போல்
அலைகின் றுளே."

சில நாட்களுக்குப் பின்பு திருநெல்வேலி ஜில்லா சிரஸ்தேதாரும் சுப்பிரமணிய தேசிகர்பால் அளவற்ற பக்தியுடையவருமாகிய வீரபத்திரபிள்ளை யென்பவர் தேசிகரைத் திருநெல்வேலிக்கு எழுந்தருள வேண்டுமென்று வேண்டினர். அவருடைய வேண்டுகோளின்படியே தேசிகர் பரிவாரத்துடன் திருநெல்வேலிக்குச் சென்றார். மகா வைத்திய நாதையரும் இராமசாமி ஐயரும் உடன் சென்றனர்.

---

* குறிப்பு இசைத்தமிழ் முந்நீர் - இசைத் தமிழாகிய கடல். பாரதி - தோணி கலைமகள் பிரமனை அடைந்து திருமேனி வெண்மையையுடையவளாகி அன்ன வாகனத்திலிருந்து இறங்காமல் பூமியிலும் ஆகாசத்திலும் உலாவுகின்றுள், துன்பத்தை அடைந்து நாணத்தால் தேகம வெளுத்து உணவு இறங்காமல் கற்றுக்கொள்ளும பொருட்டு அலைகின்றுளென்னும் வேறெரு பொருள் இவ்வடிகளில் தொனிக்கின்றது. வேதனை-பிரமனை, துன்பம். அன்னம் - அன்னப்பறவை, உண்ணும் அன்னம். அம்பரம் - ஆகாசம்.

அங்கே வீரபத்திரபிள்ளை தெற்குப் புதுத்தெருவில் தென்சிறகில் உள்ள தமமுடைய வீட்டுக்குத் தேசிகரை எழுந்தருளச் செய்து ராஜோபசாரத்தோடு மகேசுவர பூஜையும் பட்டணப்பிரவேசமும செய்வித்து வழிபட்டனர். சுப்பிரமணிய தேசிகர் அங்கே இருநத சில நாட்களுள ஒருநாள் பல ஜமீன் தார்களையும பிரபுககளையும் வித்துவான்களையும அழைத்துத தேசிகர் முனனிலையில ஒரு மகாசபை கூட்டி வீரபததிர பிள்ளை தாம் தேசிகர் மீது இயற்றியிருநத பல தமிழுப்பாடலகளையும தமிழ்க கீர்த்தனஙகளையும அரஙகேற்றினர். அப்பால மகா வைத்தியநாதையருடைய *சஙகீதவினிகை நடநதது. சபைககுதத தககபடி அநதச் சங்கீதம சிறப்புற்று விளஙகியது. அப்பொழுது தாண்டவ ராயத்தமபிரான ஒரு செய்யுள கூறினர். அது வருமாறு :

(ஆசிரிய விருததம)

"பொன்னுடும் புகழ்வையை மாவைத்ய நாதனெனும்
பூசு ரன்றன்
நன்னுவாற் பாடுமிசை தனைக்கேட்டு நாமகளும்
நயந்து நாடி
இந்நாளி லிறந்திடுமுக் கன்றேயிர்ந் தென்மானம்
எனக்குத் தந்த
மன்னுவென் றருள்வீர பத்திரனை வாழ்த்தியுளம்
மகிழ்வுற் ருளே"

இந்தச் செய்யுளில அமைந்துள்ள கற்பனைநயம் வருமாறு. "மகா வைததியநாதையர் பாடும இசையை நாமகள் வநது கேட்டாள். அது மிகவும் சிறந்ததாக இருந்தது. தன்னாலும அப்படிப் பாடமுடியா

* வினிகை - சஙகீதக் கசசேரி.

தென்று அறிந்தவுடன் மனத்தில் தனக்கு அவமா னம் தோற்றியது. 'மகா வைத்தியநாதையரால் தோற்கடிக்கப்பட்டவனென்று யாவரும் சொல்லும்படி யான நிலை வந்துவிடுமே' என்று எண்ணுகையில் தக்கயாகசங்காரத்தில் வீரபத்திரக் கடவுள் தனது மூக்கை யரிந்தமை ஞாபகத்திற்கு வந்தது. ஒரு வீர னுக்கு, பெண்ணாகிய தான் தோல்வியுற்றதில் அவ னுக்கு வருத்தம் உண்டாகவில்லை. வித்தையில் தோல்வி யுறுதலே பெரிய அவமானமாகத் தோற்றி யது. அதனால், 'என் மூக்கு இப்பொழுது அறுபடு வதற்கு வழியில்லாமல் முன்பே தனது வீரத்தால் அறுத்து என் மானத்தைக் காப்பாற்றியவீரபத்திரக் கடவுள் வாழ்க!' என்று வாழ்த்தி மகிழ்ந்தாள்."

இந்தக் கற்பனையை அறிந்து யாவரும் மகிழ்ந் தார்கள், அன்றி 'வீரபத்திரன்' என்பதற்கு அந் தச் சந்தர்ப்பத்திற்குத் தக்கபடி வீரபத்திரபிள்ளை யென்னும் பொருளும், வீரபத்திரபிள்ளை செய்யுட் களை அரங்கேற்றியபொழுதே அவரால் கலைமகள் கல்வியில் அவமான மடைந்தாளென்னும் குறிப்பும் தோன்றுவதை உணர்ந்து வியந்தனர்.

இங்ஙனமே மகா வைத்தியநாதையரது பேராற் றலை அப்பொழுது பலர் புகழ்ந்து பாராட்டினர். வீரபத்திரபிள்ளை அவருக்குத் தக்க மரியாதை கள் செய்தார்.

மகா வைத்தியநாதையர் சுப்பிரமணிய தேசிக ருடன் கல்லிடைக்குறிச்சி சென்று பின்னும் சில காலம் இருந்து பின்பு விடைபெற்றுத் தம்மூர் சென் றனர். அடிக்கடி வந்து போகவேண்டுமென்று தேசிகர் விரும்பியபடி இடையிடையே வந்து வந்து பாடி அவரை மகிழ்வித்து வந்தார்.

சிவகதை செய்தல்

இளமையிலிருந்தே மகா வைத்தியநாதையர் சிவபக்தி வாய்ந்தவராக விளங்கினர்; தமமுடைய தந்தையாரிடம பஞ்சாட்சர உபதேசம் பெற்றுக் கொண்டார்; பெரிய புராணத்தைப் படித்து நாயன்மார்களுடைய இயல்புகளை அறிந்து உருகுதலும சிவபிரானுடைய பேரருளை நினைந்து நினைந்து இன்புறுதலும தேவார திருவாசகங்களை இசையுடன ஓதி மகிழ்ந்து பிறரை மகிழ்வித்தலும ஆகிய செயல்கள அவர்பால மேன மேலும வளர்ச்சியுற்று வந்தன. அதிவர்ணாசிரமியும சூதசமஹிதை முதலியவற்றைப் பிரசங்கம செய்து யாவருக்கும சிவபக்தியை வளரச செய்தவரும் ஏகருத்திராட்சதாரணம செயதுகொளளும வழக்கத்தைப் பலர்பால் உண்டாக்கியவரும ஆகிய கோடகநலலூர் *சுந்தரஸ்வாமிகள என்பவரிடம வேறு சில மந்திரோபதேசம பெற்றனர், அனறியும வடமொழி நூல்களை அவரிடம் பாடங்கேட்டனர், வடமொழிச் சைவநூலகளில் நலல அறிவுடையவராகிய அவர் பால, சதுர்வேத தாத்பர்ய சங்கிரகம, சிவதத்வ விவேகம, சூதசம்ஹிதை முதலிய நூல்களையும் கேட்டு ஆராய்ந்து தெளிந்தனர். பினபு பழமாநகரிச் சுந்தர சாஸ்திரிகள, திருவையாறு பாலகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள முதலிய வடமொழி வித்துவான்களிடம் பல சைவநூல்களைப் பாடங்கேட்டார். அதனல் வடமொழி நூலகளிலும சைவ சமபந்தமான விஷயங்களிலும மகா வைத்தியநாதையர் நலல பயிற்சியை அடைந்தனர். தமிழ், வடமொழி, சங்கீதம எனபவற்றில் தாம அடைந்திருந்த பயிற்சியினலை

---

* இவர் 'மனோன்மணீயம' எனனும நூலின் ஆசிரியராகிய திருவனந்தபுரம சுந்தரமபிளளை முதலியவாகளின் குரு ஆவா.

அவர் சிவகதைகளை உபந்நியாசம் செய்யத் தொடங்கினார்; உண்மைச் சிவபக்தி அமைந்த உள்ளமும், எதையும் இனிமையாக எடுத்துக்கூறி விளக்கும் சொல்வன்மையும், யாவரையும் மகிழ்விக்கும் இன்னிசை யாற்றலும், நல்லறிவும் ஒருங்கு வாய்ந்த அவருடைய சிவகதாப் பிரசங்கத்தின் இனிமை யாவர் மனத்தையும் கவர்ந்தது. தமிழ்நாட்டார் அவருடைய சங்கீதத்தோடு சிவகதையையும் கேட்டு அனுபவித்து மகிழ்ந்தனர்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர் ஆதரவு

தமக்குப் பட்டம் வழங்கித் தம்முடைய புகழ் பரவும்படி செய்த ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர்பால் மகா வைத்தியநாதையர் மிக்க நன்றி யறிவுடையவராகி எப்பொழுது அவர் அழைத்தாலும் உடனே விரும்பிச் சென்று தமது சங்கீதத்தாலும் சிவகதாப் பிரசங்கத்தாலும் அவரை மகிழ்வித்து வந்தார்; தேசிகரும் மேன்மேலும் மகா வைத்தியநாதையரைப் பல வகையிலும் ஆதரித்து வந்தனர்.

ஒரு சமயம் தேசிகர் கல்லிடைக் குறிச்சியிலிருந்து திருவாவடுதுறைக்கு விஜயம் செய்த பொழுது, மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் தேசிகருடைய விருப்பத்தின்படி அவருடன் வந்தனர். அப்பொழுது இடையிடையே உள்ள ஊர்களில் இருந்த அன்பர்களால் தேசிகருக்குப் பல வகைச் சிறப்புக்கள் செய்யப்பட்டன. அங்கங்கே மகா வைத்தியநாதையருடைய சங்கீத வினிகைகளும் நடைபெற்றன. அவ்வப்பொழுது சுப்பிரமணிய தேசிகர் சால்வை, பொற்காப்பு, பொற்சங்கிலிகள், வைரக் கடுக்கன், சிறிய ருத்திராட்சங்களைப் பொற்கம்பியிற் கோத்த சரங்கள் ஐந்தடங்கிய மாலை

முதலியவற்றை அவருக்கும் அவர் தமையனருக்கும வழங்கினர்.

தியாகராஜ சாஸ்திரிகள்

தேசிகர் திருவாவடுதுறைக்கு அருகில் மேற்கே யுள்ள நாரசிங்கம் பேட்டை மடத்தில வந்து தங்கினர். அப்போது திருவாலங்காடு, திருவாவடுதுறை, திருவிடைமருதூர் முதலிய இடங்களிலிருந்து வடமொழியில் வல்ல சாஸ்திரிகள பலர் வந்து பார்த்துச் சென்றூர்கள. சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய வடமொழி யாசிரியர்களுள முக்கியமானவரும, அவருக்கு வடமொழி நூல்கள பலவற்றின் நயங்களை எடுத்துக காட்டியவரும, புதுக்கோட்டை அரசாங்க வக்கீலாக இருந்தவருமாகிய தியாகராஜ சாஸ்திரிகள என்பவர் அங்ஙனம் வந்தவர்களுள் ஒருவர். அவர் சங்கீதப் பயிற்சியும உடையவர். வீணை வாசித்தலிலும இனிமையாகப் பாடுதலிலும் வல்லவர். அவரிடம தேசிகருக்கு மிக்க அன்புண்டு. மகா வைத்தியநாதையர் சுப்பிரமணிய தேசிகரால் பலவகையான மரியாதைகளைப் பெற்றிருத்தலையும தேசிகர் அவரை மிகவும ஆதரித்து அருகில இருக்கும்படி செய்திருப்பதையும சாஸ்திரிகள கேட்டிருந்தனர். அவர் சுப்பிரமணிய தேசிகரைப் பார்த்த பொழுது அங்கே உடனிருந்த மகா வைத்தியநாதையரும அவருடைய தமையனரும் பலவகையான ஆபரண அலங்காரத்துடன் அருகில் இருத்தலைக கண்டனர். சாதுரியமாகவும் மிக்க தைரியமாகவும் பேசுவதில வல்லவராகிய தியாகராஜ சாஸ்திரிகள் தேசிகரிடம் கையுறையாக ஒரு தேங்காய் அளிக்கும்பொழுது வழக்கப்படி ஒரு சுலோகம சொன்னர். அன்று அவர் கூறிய சுலோகம் அவருடைய உட்கருத்தை வெளிப்படுத்தியது. அது

குவலயானந்தமென்னும் அலங்கார சாஸ்திரத்தில் உள்ளது; "*முன்பு நாம் இருவரும் ஒருயிர் ஈருடலாகப் பயின்றோம்; பின்பு பிரியன் பிரியை என்னும் முறையில் இருந்தோம்; இப்பொழுது கணவன் மனைவி என ஆனோம். இனி, சில நாட்களில் எங்ஙனம் ஆவோமோ!" என்று ஒரு தலைவி தலைவனை நோக்கிக் கூறுவதாக அமைந்தது அது. வரவர அன்பு குறைவதை அச்சுலோகம் சுட்டுகிறது. அதனைக்கேட்டு, குறிப்பறிவதில் வல்லவராகிய ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் புன்னகை கொண்டு சாஸ்திரிகளை நோக்கி, "மகா வைத்தியநாதையருக்கு நாம் செய்யும் மரியாதைகளை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு சாஸ்திரிகள் இந்தச் சுலோகத்தை இப்பொழுது சொன்னதாகத் தோற்றுகிறது" என்றார்.

சாஸ்திரிகள்: ஆமாம்! இவ்வளவு சிறிய பிராயத்தினராகிய இவரிடம் அளவற்ற பிரியம் கொண்

---

* குவலயானந்தத்தில் பரியாயமென்னும் அலங்காரத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்ட சுலோகமே இங்கே குறிப்பிக்கப் பட்டது, அது வருமாறு:—

पुराभूदस्माकं प्रथममविभिन्ना तनुरियं
ततो नु त्वं प्रेयान् वयमपि हताशाःप्रियतमाः ।
इदानीं नाथस्त्वं वयमपि कलत्रं किमपरं
हतानां प्राणानां कुलिशकठिनानां फलमिदम् ॥

அதன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு:

(கட்டளைக் கலித்துறை)

"முன்னா ளிருவரும் யாக்கையொன் றாக முயங்கினமால்
பின்னாட் பிரியன் பிரியையென் றாயினம் பேசலுறும்
இந்நாட் கணவன் மனைவியென் றாயினம் எண்ணினிச்
சின்னாளி லெப்படி யோமன்ன வாவிங்குச் செப்புகவே.'

[பாலபோத இலக்கணம்—அணியிலக்கணம்.]

டிருப்பதை அறிந்து, 'எங்கே சந்நிதானம் நம்மை அலட்சியம் செய்யக்கூடுமோ!' என்ற எண்ணம் உண்டாகிவிட்டது.

சுப்பிர: ஒருகாலும் இல்லை. இவ்வளவு காலம் தங்களிடத்தில் இருந்த அபிமானம் இனிமேற் குறைவதற்கு நியாயமேயில்லை. இங்ஙனம் நாம் செய்வதற்குக் காரணம் தாங்களே. தங்களுடைய ஸல்லாபத்தினலேதான வித்துவான்களுடைய தாரதம்யத்தை அறிந்து கொடுக்கும் வழக்கம் நமக்கு ஏற்பட்டது. வித்துவான்களுடைய சாமர்த்தியத்தை அறிந்து ஆதரிப்பது நமது கடமையல்லவா? பாராட்டுபவர்கள் இருந்தால்தானே கல்விமான்கள் கல்வியில் வளர்ச்சியடைவார்கள்? தாங்கள் இவருடைய ஆற்றலை அறிந்தால் இங்ஙனம் சொல்லமாட்டீர்களென்று எண்ணுகிறேம்.

சாஸ்திரிகள்: சந்நிதானம் சொல்வது வாஸ்தவமாக இருந்தாலும் பிராயத்தில் மூத்த என்னைப் போன்றவர்களுக்கு மனத்தில் சிறிது வித்தியாசமான எண்ணம் தோற்றுவது இயல்புதான்.

உடனே தேசிகர், மகா வைத்தியநாதையரை நோக்கி அப்பைய தீட்சிதர் இயற்றிய சில சுலோகங்களை இசையுடன் சொல்லச் செய்தனர்; பின்பு சூதசம்ஹிதை முதலிய நூல்களிலுள்ள சுலோகங்களையும் சொல்லும்படி விரும்பினர். அங்ஙனமே அவர் தமது இனிய இசையுடன் கலந்து சிவபக்தியை மேன்மேலும் உண்டாக்கும் அரிய கருத்துக்கள் அடங்கிய சுலோகங்களைச் சொன்னர்; வடமொழியறிவு வாய்ந்தவராதலின், எந்த எந்த இடங்களில் நிறுத்திச் சொல்லவேண்டுமோ அங்கங்கே நிறுத்திச் சொன்னர். சுலோகத்தின் கருத்து எளிதில் விளங்கும் வண்ணம் அவர் அவற்றை இசையுடன் கலந்து சொன்னபொழுது சாஸ்திரிகள் கேட்

இப் பேரானந்த முற்று மெய்ம்மறந்தனர்; "ஹா! ஹா! இத்தகைய சங்கீதத்தைக் கேட்டதேயில்லை. சங்கீதமே பிரதானமென்று எண்ணி விஷயமே தெரியாமல் சுலோகங்களைக் கொலை பண்ணும் வித்துவான்கள் பலருடைய பாட்டைக் கேட்டு என் காது புண்பட்டிருந்தது. இவர் இவ்வளவு அழகாகச் சொல்வாரென்று கனவிலும் நினைக்க வில்லை. சிவபக்தி பூர்ணமாக இருந்தாலொழிய இப்படிச் சொல்லமுடியாது. சம்ஸ்கிருத ஞானம நன்றாக இருப்பதனால் சுலோகத்தின் அர்த் தத்தைத் தாமே அனுபவித்துச் சொல்லுகிறார்; அத னாலேதான் அவை மற்றவர்களுக்கும் சுலபமாக விளக்கி இன்பத்தை அளிக்கின்றன. சுலோகத்தி லுள்ள பாவத்தை இவ்விதம தெளிவாக வெளிப் படுத்தி ஏற்ற ராகத்தோடு சொலலும் இவரைக கந தர்வாவதாரமென்றே சொல்லவேண்டும. இதிற் சந்தேகமே இல்லை" என்று பாராட்டினார். பின்பு மகா வைத்தியநாதையர் வேறு சில சுலோகங்களைச் சொல்லி அவற்றின் பொருளையும கூறினார். பிற ருக்கு எளிதில் விளங்கும்வண்ணம் அழகாகச் சுலோகங்களின் கருத்தைச் சொல்வதைக கேட்ட சாஸ்திரிகள் பின்னும் சந்தோஷமடைந்தார்.

சுப்பிர: உண்மையான வித்வத்தை அறியும் இயல்பையுடைய தாங்கள் முதலில் நினைத்த அபிப் பிராயம் நிலையாக இராதென்றே எண்ணினேம. இப்பொழுது தங்களுககு இவருடைய சகதி தெரிநத தைப் பற்றிச சநதோஷம அடைகிறோம. இவ்வளவு அருமையான திறமை இவரிடம உள்ளதெனபது யாருககும பார்ததவுடன் தோறறாது.

சாஸ்திரிகள, "சநநிதானமசெய்யும காரியங் களெல்லாம் உசிதமானவையே என்பதைமுனனமே அறிந்திருந்தும் ஏதோ சொல்லிவிட்டேன். இவ

ருடைய யோக்கியதைக்கு எவ்வளவு சிறப்புச் செய்தாலும் தகும்" என்று கூறிக் கொண்டாடினர்.

அக்காலமுதல் தியாகராஜ சாஸ்திரிகள் மகா வைத்தியநாதையர்பால் மிக்க அன்பு பூண்டவரானார்.

பிள்ளையவர்கள் பழக்கம்

சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய ஆதரவைப் பெற்ற பிறகு, திருவாவடுதுறையில் வருஷந்தோறும் தைமாதம் அசுவதி நட்சத்திரத்தில் நடைபெறும் குருபூஜைக்கு மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் தவறாமல் செல்வார்கள்.

அக்காலத்தில் திருவாவடுதுறையில் ஆதீனகர்த்தராக இருந்தவர் ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர். திரிசிரபுரம் மகாவித்துவானும் என்னுடைய தமிழாசிரியருமாகிய ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை யவர்களை ஆதீன வித்துவானாக அம்பலவான தேசிகர் நியமித்த வருஷத்தில் நிகழ்ந்த குருபூஜைக்கு வழக்கம்போல் மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் வந்திருந்தார்கள். அவ்விருவரும் பிள்ளையவர்களுடைய பெருமையைப் பலர் வாயிலாகக் கேட்டிருந்தனர். அக்கவிஞர் கோமான் இயற்றிய சூதசங்கிதை முதலிய நூல்களிலுள்ள சுவையான பாடல்கள் இருவருக்கும் மனப்பாடமாக இருந்தன. மகா வைத்தியநாதையர் சிவகதை பண்ணும்பொழுது அந்நூலிலிருந்து சில செய்யுட்களைச் சொல்லிப் பொருள் கூறுவதுண்டு. அச் செய்யுட்களில் ஈடுபடுந்தோறும் அத்தகைய கவிகளை இயற்றிய கவிஞர்தலைவரைப் பார்த்துப் பழகவேண்டுமென்னும் அவா அவ் விருவருக்கும் அதிகமாகிக்கொண்டேவந்தது. திருவாவடுதுறைக்கு வந்தபொழுது அங்கே பிள்ளையவர்கள் இருத்தலை அறிந்துஅவர்களைப்பார்த்து அளவளாவலாமென்று எண்ணி மகிழ்ந்தனர்.

குருபூஜைத்தினத்து இரவில் அம்பலவாண தேசிகருக்கு வழக்கம்போல மிகவும் சிறப்பாகப்பட்டணப் பிரவேசம் நடைபெற்றது. அப்பொழுது சின்னப் பட்டத்திலிருந்த மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் நடந்து சிவிகையுடன் வந்தனர். மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களும அவருடைய மாணவர்களும் தொடர்ந்து உடன சென்றனர். ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் சிறிது தளர்ச்சியுற்றவராகித் திருக்குளத் தின்தென்கரையிலுள்ள சத்திரமொன்றன் திண்ணையில் தங்கினர். முனனரே மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனும அங்கே தங்கியிருநதனர். அப்பொழுது ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகர் மகா வைத்திய நாதையரையும அவர் தமையனாரையும் பற்றிப் பிள்ளையவர்களுக்கும, பிள்ளையவர்களைப்பற்றி அவ்விருவருக்கும கூறிப் பழக்கஞ் செய்து வைத்தனர்.

அவர்கள பிள்ளையவர்களுடைய புகழைத் தாங்கள் அறிநது, நேரிற பார்க்கவேணடுமென்று நெடு நாட்களாக ஆவலுளளவர்களாக இருநததைத் தெரிவித்து அககவிஞர்பிரானைப் பாராட்டினார்கள. அப்பால தேசிகரவர்கள் விரும்பியபடி மகா வைத்தியநாதையர் சில தமிழசெய்யுட்களை இசையுடன் பாடிககாட்டினர். அவற்றைக கேட்ட பிளளையவர்கள, "இவை எநத நூலில உளளவை?" எனறு கேட்டனர்.

மகா.—தாஙகள இயறறிய சூதசங்கிதையில பிரமன் முதலியோர் தில்லையில நோற்று ஞானம பெற்ற அததியாயததில உளளவை.

மீ:—அப்படியா! இன்னும அந்தநூலில வேறு செய்யுட்கள உஙகளுக்குப் பாடம் உணடா?

மகா:—பல செய்யுட்கள பாடம உண்டு. கோடக நல்லூர்ச சுந்தரஸ்வாமிகள் எங்களை அடிககடி சொல்லச்சொல்லிககேட்டு மகிழுவார்கள். அவர்கள்

வடமொழிச சூத சங்கிதையில் நல்ல பழககமுடையவர்களாதலால் இந்தப்பாடல்களைக கேட்டு மிகவும் ஆச்சரியப் படுவதன்றித் தங்களையும பாராட்டிக கொண்டே யிருப்பார்கள்.

ஸ்ரீ:—இந்த நூலை நான் செய்ததாகச் சொன்னீர்களே! *அதனை அறிந்த தெப்படி?

மகா:—திருநெல்வேலியில் வேதாந்த நூற்பயிற்சியுடையவராகவுள்ள ஸ்ரீ ஐயாசாமிப்பிள்ளையவர்களும் வேறு சில வித்துவான்களும் இநத உண்மையைத் தெரிவித்தார்கள்.

அப்பொழுது சுப்பிரமணிய தேசிகர் பிள்ளையவர்களை நோககி, "அந்த உண்மையை நீங்கள் எவ்வளவு மறைத்தாலும மறைவுபடுமா? உங்கள் கவித்துவத்தையும் புகழையும் யாரால் மறைகக முடியும்? சூரியனை மறைப்பதற்கு யாரால் இயலுமா?" என்று சொல்லி மகிழ்ந்தார்.

அககவிஞர் பிரான் உள்ளமுவந்து மகா வைத்தியநாதையரைப்பார்த்து, "ஐயா! அந்தப்பாடல்கள் உங்கள வாககிலிருந்து வருமபொழுது தனிச சுவையை உடையனவாக இருககின்றனவே. உங்களைப்போல் தமிழ்ப்பாடல்களை இவ்வளவு அழகாகச் சொல்பவர்களை இதுகாறும் கண்டிலேன். உங்களுடைய க்ஷேமத்தைககுறித்துப் பரமசிவனைப் பிரார்த்திககிறேன். உங்களுடன் அடிககடி பழக வேண்டுமென்பது எனது விருப்பம" என்றார்.

மகா வைத்தியநாதையர், "எங்களுடைய நல வாழ்விற்குக காரணமசநநிதானமே. அவர்களுடைய

---

* பிள்ளையவாகள இயறறிய சூத சஙகிதையும, குசேலோபாககியானமும அவாகளுடைய மாணாக்கராகிய வலலூாத தேவராச பிளளை இயறறியனவாக வழஙகி வருகினறன. ஆதலின உண்மையை மகா வைததியநாதையா அறிவதறகு வழி ஏது என்ற ஐயம அப்புலவா பிரானுககு உண்டாயிறறு.

அன்பே உங்களையும் பார்க்கும்படி கூட்டிவைத்தது. உங்களைப் பார்த்துப் பழகிப் பாடங் கேட்கவேண்டு மென்று நீண்டநாளாகக் காலத்தை எதிர்பார்த் திருந்தோம். இன்று எங்கள் பாக்கியத்தால் அது நிறைவேறியது. எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் சிவ கிருபையே" என்று கூறினர்.

அவருடைய வார்த்தைகளில் நன்றியறிவும் சிவபக்தியும் ததும்பிக்கொண்டிருப்பதை யுணர்ந்த அக்கவிநாயகர், "இவர்களே உலகம் உய்யும் வழி காட்டுதற்குரிய கலைஞர்கள். இவர்களிடம் இருக்கும் சங்கீதந்தான் சங்கீதம். அதுதான் சிவபக்திப்பயிரை வளர்க்கும்" என்றெண்ணி மனமுருகினர்.

மறுநாள் மடத்தில் மகா வைத்தியநாதைய ருடைய வினிகை நடைபெற்றது. அப்பொழுது பிள்ளையவர்கள் அவருடைய இசையிலும், சிவபக்தி புலப்படும்படி பாடும் முறையிலும் ஈடுபட்டு மகிழ்ந் தனர். மகிழ்ச்சி மிகுதியினலே அக் கவிஞர் தலைவர் அப்பொழுது பின்வரும் இரண்டு செய்யுட்களை இயற்றிப் படிக்கும்படி செய்வித்தார் :

(விருத்தம்)

1. "பொருவில்மகா வைத்தியநா தன்பாடும் இசைப்பெருஞ்சீர்
பொருவா னெண்ணின்
ஒருவிலருட் டுறைசையெங்கள் குருமணியம் பலவாணன்
ஒளிர்கூ டற்கண்
வெருவில்சிறப் புறமுனமபா டிசைப்பெருஞ்சீ ரேபொருவும
விருத்த ரூபம
மருவிலனிந் தனச்சுமையு மெடுத்திலன்வேற றுமையிவையே
மதிக்குங் காலே"

[குறிப்பு :- பொருவில - ஒப்பிலலாத பொருவான் - ஒப்பா தலை. இநதனச்சுமை - விறகுகட்டு.]

2. "அனைநிகர்சுப் பிரமணிய மணியொடுமா வடுதுறையில்
அமரா நின்ற
தனைநிகரம் பலவாண பரசிவன்மற் றெங்கள்குரு
சாமி மேன்மேற்
புனையும்வயித் தியநாதன் இசைவிரும்பி னிதுவும்
புகழோ வென்னின்
இனையன்வயித் தியநாத னிசைவிரும்பல் பரம்பரையில்
இயைந்த வாறே."

[குறிப்பு. ஞானாசிரியர்களைப் பரமசிவனாகப் பாவித்தல் மரபாதலின் அம்பலவாண தேசிகரை, 'பரசிவன்' என்றார். பரமசிவனுடன் சுப்பிரமணியக் கடவுள் இருத்தலைப்போல அவருடன் சுப்பிரமணிய தேசிகர் இருத்தல் இச்செய்யுளிற் குறிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வயித்தியநாதன் இசை - மகா வைத்தியநாத ஐயருடைய சங்கீதத்தை, வயித்தியநாதப் பெருமானுடைய புகழை. வைத்தியநாதரென்பது திருவாவடுதுறை மடத்துப் பெரிய பூசையிலுள்ள உடையவர் திருநாமம்.]

அக்காலமுதல் பிள்ளையவர்களுக்கும் மகா வைத்தியநாதையருக்கும் நெருங்கிய நட்பு உண்டாயிற்று. திருவாவடுதுறை மடத்திற்கு வரும்போதெல்லாம் மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் பிள்ளையவர்களோடு சல்லாபம் செய்து தமிழ் நூல்களில் தமக்கு இருந்த ஐயங்களைக் கேட்டுத் தீர்த்துக்கொண்டு செல்வார்கள். அப்புலவர் பிரான் எங்கேனும் புராணம் அரங்கேற்றப் போயிருக்கும்போது அவ்விடத்திற்கு அவ்விருவரும் போக நேர்ந்தால், சிலநாள் இருந்து புராணப் பிரசங்கத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்து செல்வதும் வழக்கம்.

வேதநாயகம்பிள்ளை பாடல்

ஒரு சமயம் மகா வைத்தியநாதையர், மாயூரத்திலுள்ள சில பிரபுக்கள் வேண்டுகோளின்படி அந்நகருக்குச் சென்று பல பிரபுக்களும், கோபாலகிருஷ்ண பாரதிகள் முதலிய பல சங்கீத வித்துவான்களும் கூடிய மஹாசபையில் வினிகை நடத்தினர்.

அப்பொழுது அந்நகரில் முன்ஸீபாக இருந்த வேத நாயகம்பிள்ளை அச்சபையில தலைவராக வீற்றிருந் தனர். அவர் தமிழில் எளிய இனிய செய்யுட்களையும் கீர்த்தனங்களையும இயற்றும் ஆற்றலுடையவர்; ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களுடைய மாணாககர் களுள் ஒருவர். அந்தப் பககத்தில் இருந்த யாவருக் கும அவரிடத்தில் பெருமதிப்பு உண்டு.

மகா வைத்தியநாதையருடைய பாட்டு நடை பெற்றபின்பு வேதநாயகம்பிளளை அதனைப் பாராட் டித் தகக ஸம்மானம் செய்து ஒருசெய்யுள் கூறினர். அது வருமாறு:

(ஆசிரிய விருததம)

"கானவையு மலங்கலணி மகாவைத்ய நாதகவி
கல்லும் புல்லும்
தானசையத் தேனிசையச் சொலுமிசையைக் கேட்டனந்தன்
தலைய சைக்கின்
வானசையு மண்ணசையு மன்னுயிரெல் லாமசையும்
வருந்து மென்றே
தேனசையு மலரோனச் சேடனைக்கா திலனாகச்
செய்தான் மன்னே"

[குறிப்பு அனநதன் – ஆதிசேஷன். ஆதிசேஷன பாம் பாதலாலும, பாமபு கண்ணையே காதாக உடையதாதலாலும 'காதிலன' என்றார]

சிறந்த அதிகாரததில் இருநத வேதநாயகம பிளளை இஙஙனம கூறிப்பாராடடவே மாயூரம முத லிய இடஙகளிலுளள யாவரும மகா வைததியநாதை யர்பால மேன்மேலும மதிப்புவைதது விசேஷகாலங் களில அவரை வருவிதது அவருடைய இசையையும சிவகதையையும் கேட்டு மகிழ்வுற்றனர்.

சிருங்ககிரியிற் சிறப்புப் பெற்றது

அப்பால், சிருங்ககிரி மடத்தில் ஆசார்ய மூர்த்தி யாக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ சசசிதானந்த சிவாபி

நவ நரஸிம்மபாரதி ஸ்வாமிகளவர்களால் கட்டளை யிடப்பட்டு ஒரு நவராத்திரி காலத்தில் அவ்விரு சகோதரர்களும் சிருங்ககிரி சென்றார்கள். அங்கே மகா வைத்தியநாதையர், "ஸ்ரீ சங்கர குருவரம், சிந்தயாமி பவஹரம்" என்னும் பல்லவியையுடைய வடமொழிக் கீர்த்தனமொன்றை இயற்றிப் பாடி ஆசார்ய மூர்த்தியைத் துதித்தனர். வழக்கம்போல் சங்கீதமும் சிவகதையும் நடந்தன. கேட்ட ஆசார்ய ஸ்வாமிகள் அவருடைய சிவபக்தி முதிர்வையும் வட மொழி தென்மொழி அறிவையும் இசை இனிமையை யும் உணர்ந்து திருவுள்ள மகிழ்ந்து பலவகையான ஸம்மானங்கள் செய்தார்கள். அன்றியும் * "மஹா தேவம்" என்னும் முதற்குறிப்பையுடைய சுலோ கத்தை அருளிச் செய்து அவரை ஆசீர்வதித்தார் கள். பின்பும் பலமுறை மகா வைத்தியநாதையர் சிருங்ககிரி மடத்திற்குச் சென்று தம் இசைத்திற னைப் புலப்படுத்தி வழிபட்டு ஸ்வாமிகளுடைய ஆசீர் வாதத்தையும் ஸம்மானங்களையும் பெற்றுவந்தார்.

பெரிய புராணக் கீர்த்தனம்

இராமஸ்வாமி ஐயர் தமிழ்ச் செய்யுள் இயற்றும் திறமையும் இசையிலக்கண வன்மையும் உடையவரா தலின் நகரத்தார்களுட் சில சிவநேசச் செல்வர்கள் பெரிய புராணத்தைக் கீர்த்தனமாகச் செய்தால் உப காரமாக இருக்குமென்று அவரிடம் தங்கள் விருப் பத்தைத் தெரிவித்தனர். சிவகதை செய்வதற்கு அத் தகைய நூல் மிகவும் பயன்படுமென்றறிந்த இராம ஸ்வாமிஐயர் அதற்கு உடன்பட்டு இயற்றத் தொடங் கினர். சில மாதங்களில் பெரிய புராணக் கீர்த்தனம்

---

* महादेवं महावैद्यं त्वं पालय कृपालय ।
शूलिनस्ते सदापेक्ष्यः स्वल्पायुर्वेद पारगः ॥

இயற்றி நிறைவேறியவுடன் அதனை அரங்கேற்ற விரும்பினர். அதற்குத் திருவாவடுதுறையே ஏற்ற இடமென்று தெளிந்தார். ஆதலின் அங்கேசென்று, ஆதீனத்தலைவராகிய ஸ்ரீ அமபலவாண தேசிகரும மேலகரம ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரும் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் முதலிய வித்துவான்களும் வேறு பல சங்கீத வித்துவான்களும் செலவர்களும நிறைநதிருநத சபையில அந்நூலை அரங்கேறறினர். மகா வைததியநாதையரும, அவர் தமையனும் அதிலுள்ள கீர்த்தனங்களைப் பாடும் பொழுது யாவரும கேட்டு உருகினர். பெரிய புராணக கருததுககள் அழகாக அங்கஙகே சிவபகதி உணர்சசி ததுமபுமபடிஅமைநத அநநூலின் இயல்பு, இசையமைப்போடு பொருநதி மகா வைத்தியநாதையருடைய இனிய வாககிலிருநது வருமபோது பொன் மலர் நன்மணம் பெற்றதுபோல விளஙகியது. அப்பொழுது மகா வித்துவான பிளளையவர்கள அந்நூலுககுச சிறப்புப்பாயிரமாக *ஐநதுசெய்யுட்களை இயற்றியளித்தனர். வேறு சில விததுவான்களும் அஙஙனமே இயற்றி அளிததார்களை. அககாலமுதல் மகா வைத்தியநாதையர் நாயன்மார்கள சரித்திரத்தைக கதைபண்ணும பொழுது அநநூலிலுள்ள கீர்த்தனங்களையே பாடிப் பொருள் கூறி யாவரையும மகிழவித்து வநதனர்.

பலவகை நன்மதிப்பு

பின்பு மகா வைத்தியநாதையர் திருவாங்கூர் ஸமஸதானாதிபதியாகிய ஆயிலயமதிருநாளமகாராஜா அவர்களால இரணடு முறையும் அவருககுப் பின பட்டத்தில வீறறிருந்த விசாகந திருநாள மகாராஜா

*இவறறை ஸ்ரீ மீனாடசிசுநதரம பிளளையவாகள சரித்திரத்தின் முதற பாகம, 302-3-ஆம பககஙகளிற காணலாம.

அவர்களால் ஒருமுறையும் வருவிக்கப்பெற்றுத் தம் இசையின் ஆற்றலை நன்கு புலப்படுத்திமகிழ்வித்துப் பலவிதமான பரிசுகளை அடைந்ததோடு வெள்ளி யாலேசெய்யப்பட்ட பூஜாபாத்திரங்களையும் பெற்று வந்தனர். அக்காலத்தில அங்கே ஸமஸ்தான வித்து வான்களாக இருந்த பரமேசுவர பாகவதர் முதலிய வர்களும் கோயமுத்தூர் ராகவையர் முதலியவர் களும் அவருடைய திறமையை மிகவும் பாராட்டி ஞர்கள.

ஒருசமயத்தில, தஞ்சாவூர் அரண்மனையில் பண் டைக காலத்திருந்த சங்கீத வித்துவானகளால இயற்றி வைக்கப்பட்டுப் பாடப்படாமல மழுங்கி யிருந்த 72 மேளகர்த்தா மாலிகைக்குச சிவாஜி மகாராஜா அவர்களுடைய மாப்பிளளையாகிய ஸகா ராம ஸாஹேப் அவர்களுடைய விருப்பததினபடி வர்ண மெட்டுக்களை மகா வைத்தியநாதையர் அமைத்து அரண்மனை வித்துவானகளாகிய வீணை ஆதிமூர்ததி ஐயர் முதலியவர்கள இருநத மகா சபை யில அரஙகேற்றி மிகக கீர்த்தியை அடைந்தார்.

பிறகு மைஸூர் மகாராஜா அவர்களால மூன்று முறை நவராததிரி காலஙகளில் வருவிக்கப் பெற்று அப்பொழுதப்பொழுது தகக மரியாதை களைப் பெற்றனர். அஙகே இருநதபொழுது அந்த ஸமஸ்தான வைணிக வித்துவச சிரோமணிகளாகிய சேஷண்ணு, சுப்பண்ணு முதலியவர்களால் அழைக கப்பெற்று அவர்கள வீடுகளில் கூட்டப்பெற்ற சபைகளிற் பாடி அவர்களாலும் நன்மதிப்பையும் பரிசுகளையும் பெற்றனர்.

இங்ஙனம் மடாதிபதிகள், மகாராஜாக்கள், ஜமீன்தார்கள், தமிழ் வடமொழி வித்துவான்கள், சங்கீத வித்துவான்கள், செல்வர்கள், உத்தியோகஸ் தர்கள் முதலியவர்களால் பலவகையில் ஆதரிக்கப்

பெற்ற மகா வைத்தியநாதையருடைய இசைவெள்ளம இந்நாட்டைக குளிர்விதது விளஙகியது.

நான் முதலிற் கண்ட இன்பம்

நான் படிததுக கொண்டிருநத காலத்திலும் பின்பும மகா வைத்தியநாதையரோடு பழகி அவருடைய சஙகீத ஆறறலையும சிவபகதியையும அருங குணஙகளையும அறிநது மகிழநதிருநதேன. *பிரஜோற்பததிஞு (1871) ஸ்ரீ சுநதரஸவாமிகள திருவாவடுதுறைககு வநதனர்; அவருடன மகா வைத்தியநாதையரும அவருடைய தமையனாரும வேறு பலரும் வநதிருநதனர். அககாலததிறகு முனபே ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் மூலம, மகா வைததியநாதையர் பட்டம பெறறமை, அவரது சஙகீததிறமை முதலியவறறை அறிநதிருநதமையால அவரைப் பார்ககவேணடுமெனனும ஆவல எனககு இருநதது. அவர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய விருப்பததினபடி ஒரு நாள வினிகை நடததினர். முதனமுறையாக அவருடைய கானததைக கேட்ட எனககும மறற அனபர்களுககும அப்பொழுது உண்டான இனபததிற்கு எலலையேயிலலை. அச சமயத்தில மீனாட்சிசுநதரம பிளளையவர்கள் இயறறிய நூலகளிலிருந்து பலபாடலகளை அவர் இசையுடன் பாடிககாட்டினர். பிளளையவர்களுடைய செய்யுட்களில எனககும என்னோடு பயினற மாணவர்களுககும் இயலபாகவே ஈடுபாடு உண்டு, ஆயினும மகா வைத்தியநாதையருடைய இசையோடு கலந்து வரும்போது அசசெயயுட்கள மிகக இன்பததை அளிததன. *அந்த மடததிற்கு வரும பல சங்கீத வித்துவானகளுடைய கோஷ்டியில மகா

* ஸ்ரீ மீனாட்சிசுநதரம பிளளை யவாகள சரிததிரம, 2-ஆம் பாகம், பக்கம 91-6.

வைத்தியநாதையர் ஒரு சூரியனைப்போல் விளங்கி ஞர்.

தமிழறிவு

பின் ஒரு முறை அவர் அந்த மடத்திற்கு வந் திருந்தபோது திருக்குற்றாலப் புராணத்தின அச்சுப் பிரதியொன்று பிள்ளையவர்களுக்குக் கிடைத்தது. அந்நூலில் நெடுங்காலமாக இருந்த அன்பினால் பிள்ளையவர்கள் அதனை உடனே படிப்பித்துக் கேட்டு முதலிலிருந்து பொருள்வரையறை செய்து கொண்டே சென்றார்கள். அவ்வப்பொழுது தத் தமக்குத் தோற்றிய அபிப்பிராயங்களை உடனிருந்த மாணவர்களும் மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் சொல்லி வந்தனர். பொருளாராய்ந்து வருகையில் அப்புராணத்திலுள்ள சண்டிகேசுவர வணக்கமாகிய,

(அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்)

*" தான்பிறந்த தந்தையையு மினிப்பிறக்கும் நிந்தையையும்
    தடிந்து சேயென்
றுன்பிறங்கு மழவிடைமே லொருவரழைத் திடவிருவர்
    அயிர்ப்ப வேகிக்
கான்பொலிதா ரரிபிரமா தியர்க்குமெய்தா விருக்கையெய்திக்
    கடவுட் சேடம்
வான்புலவர் பெறப்பேறு பெற்றவனை நற்றவனை
    வழுத்தல் செய்வாம் "

என்னும் செய்யுளில், 'சேயென்று ஒருவர் அழைத் திட இருவர் அயிர்ப்பவேகி' என்ற பகுதியிலுள்ள 'இருவர்' என்பது இன்னாரைச் சுட்டியதென்று விளங்கவில்லை. பிள்ளையவர்கள் யோசிக்கத் தொடங்

---

* சேய் - குழந்தாய், விளி. அயிர்ப்ப - ஐயமுற. ஒருவர் - சிவபெருமான். கான் - வாசனை. வான்புலவர் - தேவர்கள். கட வுட்சேடத்தையும் பேற்றையும் பெற்றவனை.

கிறார்கள். உடனிருந்தவர்களும் யோசித்தார்கள். சிலர், 'பிரம விஷ்ணுக்கள்' என்றனர்; வேறு சிலர் வேறு விதமாகக் கூறினர். அவற்றுள் ஒன்றேனும் பொருத்தமாகத் தோற்றவில்லை. அப்பொழுது மகா வைத்தியநாதையர், 'இருவரென்பதற்கு விநாயகர் சுப்பிரமணியரென்று பொருள் சொல்லலாமோ?' என்று மெல்லச் சொன்னார். அந்தப்பொருள் அவ்விடத்திற்கு மிகவும் பொருத்தமாக இருந்தது. 'அதுதான் பொருளாயிருக்கவேண்டும்' என்று பிள்ளையவர்கள் உணர்ந்து, நெடுநேரம் யோசித்துப் பலருக்குப் புலப்படாமல் மகா வைத்தியநாதையருக்கு மட்டும் புலப்பட்டதை அறிந்து மனமுருகினர், "ஐயா, நீங்கள் சொன்னதுதான் நன்றாக இருக்கிறது. உங்களுடைய ஈசுவர பக்தியே இவ்வாறு தோன்றச் செய்தது" என்று அவரைப் பாராட்டிக் கூறினார்கள். அவருடைய தமிழறிவை ஒரு மகாவித்துவானே கொண்டாடினரென்னின் நான் வேறு புதிதாக என்ன சொல்லவேண்டும்?

மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரிவிற்கு இரங்கியது

பிள்ளையவர்களுடைய கவித்திறத்தை மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் நன்றாக அறிந்தவர்கள். எப்பொழுது மடத்திற்கு வந்தாலும் பிள்ளையவர்களைத் தனியே வந்து பார்த்துப் பேசித் தங்களுக்கு உள்ள ஐயங்களைத் தீர்த்துக் கொண்டும் தாங்கள் பாடிய செய்யுட்களைச் சொல்லிக் காட்டியும் அப்புலவர்பிரானுடைய செய்யுட்களைக் கேட்டும் மகிழ்ந்து போவார்கள். அவ்விருவருக்கும் அவர்களிடத்தில் இருந்த மதிப்பும் பேரன்பும் அதிகம்.

அக்கவிஞர் கோமான் யுவவருஷம் தைமாதம (1876, பிப்ரவரி மாதம) பூவுலகை நீததனர். அக காலததில மகா வைத்தியநாதையரும அவர் தமைய ஞரும தாம் யாத்திரை சென்றிருநத இடததில அச செய்தியை உணர்நது மனநதுடிதது வருநதினர். இருவரும தம ஆற்றுமை புலப்படச சில செய்யுட் களைப் பாடினர். அவற்றுள் மகா வைத்தியநாதை யர் பாடியவை வருமாறு :—

(தரவு கொசசகக் கலிபபா)

* "தூவலரு மீனுட்சி சுந்தரப்பேர் கொண்டிலகும்
நாவலர் பிரானரன்ருள் நண்ணினனன் ளுனிடத்தே
ஆவலரா மாணவக ராரிடத்தே தமிழ்பயில்வார்
சேவலர்பி ரான்புகழ்சால் செழுங்கவியாப் பவரெவரே."

"விண்ணுடும் பெருங்கவிஞன் மீனுட்சி சுந்தரவேள்
மண்ணுத மணியனையான் மாதேவன் மலரடிசார்ந்
துண்ணுநின் றனனினபம உலபபுறுவார் மாணவரென்
றெண்ணுநின் றனனிலையே என்னேயிவ வுலகியல்பே."

இப்பாடலகளினுல, பிள்ளையவர்கள மாணுககர் களுககுப் பாடம சொலவதிலும சிவபிரான் புகழைச் செய்யுளிலமைததுப் பாடுவதிலும வலலவர்களென பதை அவர் புலப்படுத்தி யிருககினறுர், "இனிமேல சிவஸதுதியை அவர்களைப்போல வேறு யார் பாடப் போகிருர்கள!" எனறு அவர் மனமுருகிப் பல முறை வருநதியதை நான கேடடதுண்டு.

'வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம்'

மகா வைத்தியநாதையருடைய சிவகதைகள் பெரும்பாலும கோயிலகளிலும பஜனை மடஙகளி லும் நடைபெறும். திருவிடை மருதூர்க கோயிலில, வைகாசி மாதத்தில திருககலயாண உத்ஸவம நடை

* தூ - பரிசுததம. ஆவலா - அனபுடையாா. சே - இடபம. மண்ணுத - கழுவாத உலப்புறுவாா - வருநதுவாா.

பெறற காலத்தில ஆதீனகர்த்தர் விருப்பத்தினபடி அவர் பார்வதி கலயாண சரிததிரத்தைதக கதை பணணினார். அதறகுமுன அநதக கதையை அவர் வேறிடஙகளிற பணணியதிலலையாயினும, கநதபுராணததில அவருககு இருநத பயிற்சியினாலும இயல்பாகவே பல வடமொழி தெனமொழி நூலகளிலுளள பழககததினாலும அதனை மிகவும சிறப்பாகச செய்து நிறைவேற்றினார்.

அப்பால், ஆதீனத்தலைவர்களுடைய விருப்பப்படி இராமஸ்வாமி ஐயர் பார்வதி கல்யாண சரித்திரததைதக கீர்த்தன உருவததில் இயற்றினார். பிறகு மகா வைததியநாதையர் அதை வைத்துககொணடு கதை செய்து வரலாயினர்.

வெகுதானய வருஷம (1878) அவர் இராமேசுவர யாததிரை போனார்; அப்போது இராமநாதபுரத்தில தஙகினார். அஙகே 'ரிஸீவர்' ஆக இருந்த ஸ்ரீநிவாஸ மூர்த்தி ஐயங்காரெனபவர் அவரைத தககக வண்ணம் உபசரித்துச சிலநாள இருககச் செய்தனர், ஒருநாள பிரகலாத சரித்திரததைதக கதை பணண வேணடுமென்று விருமபினார். மகா வைத்தியநாதையர் சிவ கதையையனறி வேறு சரித்திரங்களைச் செய்ததில்லை. ஆனாலும ஹரிகதை செய்வதில் அவருககு வெறுப்பு இலலை. அவர் சமரஸமான நோககமுடையவர். ஆதலின் ஐயங்கார் விருமபியபடியே அஙகே ஒருதினம பிரகலாத சரித்திரததைதக கதை பண்ணினார். அந்தச் சரித்திரததிற்கு வேண்டிய உருப்படிகள் அவருககுத தெரியாவிட்டாலும கமபராமாயணத்திற் பயிற்சிமிகக அவர் அதிலுளள இரணியன வதைப்படலச் செய்யுட்களைச சொலலிப் பொருளகூறிச சபையினரை இன்புறுத்தினர்; அனறியும திருநாவுககரசு நாயனார் சமணரால் துன்புறுததப் பெற்ற சிலவகைச் செய்தி

கள் பிரகலாதனுடைய சரித்திரச்செய்திகள் சிலவற்றோடு ஒப்புமை யுடையனவாக இருத்தலின் சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்றபடி அந்நாயனார் சரித்திரத்தில் உபயோகப்படும் சில கீர்த்தனங்களையும் விஷயங்களையும் பொருத்திச் சொன்னார். கேட்டவர்களும், "இவ்வளவு இனிமையான ஹரிகதையை யாரிடத்திலும் கேட்டதில்லை" என்று கூறி வியந்தார்கள். 'வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம்' அல்லவா?

சுப்பிரமணிய தேசிகவிலாசப் பாட்டு

திருவாவடுதுறை யாதீனத்தைச் சார்ந்த *செவ்வந்தி புரத்தில் பெரிய காறுபாறாக இருந்த ஸ்ரீ வேணுவனலிங்கத் தம்பிரானென்பவர் ஒரு பெரிய மடம் கட்டுவித்து அதற்கு, 'சுப்பிரமணிய தேசிக விலாசம்' என்னும் பெயரை அமைத்தார். பின்பு அவருடைய வேண்டுகோளின்படி ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் அங்கே விஜயஞ் செய்திருந்த பொழுது அம்மடாலயத்தைச் சிறப்பித்துப் பலர் பல பாடல்களை இயற்றினார்கள். அக்காலத்தில் அங்கே வந்திருந்த மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் வேறு பலரும் பல செய்யுட்களை இயற்றிக்கூறினார்கள். அவற்றுள் மகா வைத்திய நாதையர் இயற்றியது வருமாறு :—

(அறுசீரக்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்)

"மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்தியார் முன்செய்பணி
முட்டும் வண்ணம்
வெம்மையா ரோரரசால் விளைந்ததெனுஞ் சொன்மாற
விடைநீத் தீசன்

* இது திருநெல்வேலி ஜில்லா அம்பாசமுத்திரம் தாலூகாவில் தாமிரபாணி உற்பத்தியாகும் பாபநாசத்துக்கு 4-மைல் தூரத்தில் உள்ளது, திருநெல்வேலிப் பக்கத்துக் கிராமங்களுக்குத் திருவாவடுதுறை மடத்துப் பெரிய காறுபாறாக இருக்கும் தம்பிரான்களுக்குத் தலைமையிடம்.

இம்மையார் பலவரசும் படர்பதிச்சுப் பிரமணிய
இறையாய் மும்மைச்
செம்மையார் வேணுவன லிங்கன்செய் திருமடத்திற்
றிகழ்ந்துற் றனல் "

நாயன்மார்களுடைய சரித்திரங்களிலே ஈடுபட்டிருந்த மகாவைத்தியநாதையர் இச்செய்யுளில் மூர்த்தி நாயனாருடைய வரலாற்றை அமைத்திருக்கின்றனர். "திருநீறு, கண்டிகை, சடைமுடி என்னும் மூன்றையும் தமக்குரிய சின்னங்களாகக் கொண்டு பாண்டி நாட்டை ஆண்ட மூர்த்திநாயனார் செய்துவந்த சந்தனக்காப்புத் திருப்பணியானது தடைப்படும் வண்ணம் ஓர் அரசனால் நிகழ்ந்ததென்னும் பழிச்சொல் மாறும்படி, இடபவாகனத்தை நீத்துவிட்டுச் சிவபெருமானே, பல அரசுகளும் படருகின்ற இடமாகிய திருவாவடுதுறையில் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகராக எழுந்தருளிப் பின்பு மேற்கூறிய மூன்று வகைச் சின்னங்களையும் உடைய வேணுவனலிங்கத் தம்பிரான் இயற்றிய மடாலயத்தில் வீற்றிருந்தார்" என்பது இச்செய்யுளிற் குறிக்கப்பட்ட பொருள். ஓர் அரசனால் துன்பம் உண்டாகியதைப் போக்கப் பல அரசர்களும் படரும் பதியில்வந்தாரென்பது இதன்பாலுள்ள நயம். படரும் கொடியரசு திருவாவடுதுறை ஸ்தல விருட்சம். ஆதலின் அரசென்றது இங்கே இரண்டு பொருளையும் குறித்து நிற்கின்றது. இச்செய்யுளினால் மகா வைத்தியநாதையருக்குச் சுப்பிரமணிய தேசிகரிடத்தில் இருந்த பேரன்பு விளங்கும்.

'வைத்தி பாகவதர்'

பிறகு ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் செவ்வந்திபுரத்திலிருந்து பல இடங்களுக்குத் தம் பரிவாரங்களுடன் சென்றனர். அப்போது மகா வைத்தியநாதையரும் சிலகாலம் உடன் இருந்தனர். ஓரூரில்

தங்கியிருந்தபொழுது ஒரு நாள் இரவில் அவ்வூரிலுள்ள ஒரு சத்திரத்துத் திண்ணையில் மகா வைத்தியநாதையரும் வேறு சிலரும் சயனித்திருந்தனர்; அவர்களுள் நானும் ஒருவன். பாதி இரவில் ஓர் இரைச்சல் கேட்டது. நல்ல நிலா வெளிச்சம் இருந்தது. ஐம்பது பேர்களுக்குக் குறையாமலுள்ள ஒரு பெரிய கூட்டம் அந்தச் சத்திரத்தை நோக்கி வந்தது, வரும்பொழுதே அந்தக் கூட்டத்தினர், "வைத்தி பாகவதர் எங்கே இருக்கிறார்?" என்று கேட்டுக்கொண்டே வந்தனர். அவர்கள் யாரைத் தேடுகிறார்களென்றும் எதற்காகத் தேடுகிறார்களென்றும் எங்களுக்கு விளங்கவில்லை. அவர்கள் உண்டாக்கிய சப்தத்தால் நாங்கள் யாவரும் எழுந்துவிட்டோம்.

"இங்கே பண்டாரசன்னிதிகளுடன் வைத்தி பாகவதர் வந்திருக்கிறாராமே. அவர் எங்கே இருக்கிறார்?" என்று மீட்டும் அவர்கள் கேட்டார்கள். எங்களுள் ஒருவர் அவர்களை மெல்ல விசாரிக்கத் தொடங்கி, "நீங்கள் யார்? யாரைத் தேடுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார். "நாங்கள் பக்கத்து ஊரில் வசிப்பவர்கள். வைத்தி பாகவதரைப்பற்றி மிகவும் சிறப்பாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அவருடைய பாட்டைக் கேட்கவேண்டுமென்பது எங்கள் ஆசை. இந்த ஊருக்கு அவர் பண்டார சன்னிதிகளுடன் வந்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டோம். இப்பொழுது அவகாசம் இருக்குமாதலால் வந்து பார்த்து ஒரு தேவாரமாவது ஒரு சுலோகமாவது கேட்டுப்போகலாமென்று புறப்பட்டோம்" என்றார்கள். அவர்கள் மகா வைத்தியநாதையரைத் தேடி வந்தவர்களென்று எங்களுக்கு அப்பொழுதுதான் தெரியவந்தது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ளவர்கள் சங்கீத வித்துவான்களெல்லோரையும் பாகவத

ரென்றே அழைப்பது வழக்கம். சோழ நாட்டின ராகிய எங்களுக்கு அது தெரியாதாதலின் அவர்கள் இன்னாரைக் குறித்துக் கேட்கிறார்களென்று முதலில் தெரியவில்லை. அவர்களுடைய செயல் எங்களுக்கு வியப்பை உண்டாக்கியது. பாதிராத்திரியில் அவர்கள் நினைத்த வண்ணம் பாட இயலாதாதலின், மறுநாள் சுப்பிரமணிய தேசிகர் முன்னிலையில் வினிகை நடைபெறுமென்றும் அப்பொழுது வந்து கேட்கலாமென்றும் இராமஸ்வாமி ஐயர் சொல்லி அனுப்பினார். அவர்கள் மகா வைத்தியநாதையரைப் பார்த்ததனாலேயே ஒருவகைத் திருப்தியையும் சந்தோஷத்தையும் அடைந்து சென்றார்கள், மறுநாள் வந்து அவருடைய சங்கீதத்தையும் கேட்டு இன்புற்றார்கள்.

‘அகப்பட்டுக் கொண்டாயா?’

ஒரு வருஷம் ஐப்பசி மாதத்தில் வழக்கம்போல் துலாஸ்நானத்திற்காக ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் திருவாவடுதுறையிலிருந்து மாயூரம் சென்று தெற்கு வீதியிலுள்ள கட்டளை மடத்தில் இருந்து வந்தார். அங்கே நாள்தோறும் வித்துவான்கள் பிரபுக்கள் முதலியோருடைய சல்லாபங்கள் இடைவிடாமல் நடக்கும். மகா வைத்தியநாதையர், இரட்டைப் பல்லவி சிவராமையர், கோபால கிருஷ்ணபாரதியார், திருவாலங்காட்டுத் தியாகராஜ சாஸ்திரிகள், சாத்தனூர்ப் பஞ்சுவையர் முதலிய சங்கீத வித்துவான்கள் அங்கே வந்திருந்தனர்.

மாயூரத்தில் அக்காலத்தில் கோவிற் பாடகராக ஒரு முதிய அந்தணர் இருந்தார். அவர் யாரைப் பார்த்துப் பேசினாலும், “* அபயாம்பிகா கடாட்சம் உங்களுக்கு உண்டாகவேண்டும்” என்று சொல்

* அபயாம்பிகை யென்பது அத்தலத்து அம்பிகையின் திருநாமம்.

வார். அதனால் அவரை யாவரும், 'அபயாம்பிகா கடாட்சம்' என்றே அழைப்பாராயினர். அவருடைய இயல்பு ஒரு தனிவகையைச் சேர்ந்தது. அடிக்கடி அவர் மடத்திற்கு வந்துபோவார். வருஷத்துக்கு ஒருமுறை ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் அவருக்கு முக்கால் ரூபாய் ஸம்மானம் செய்வது வழக்கம். அப்படிச் செய்யும்பொழுதெல்லாம், "மகா வைத்திகக்குக்கூட ரூபாய் பத்து இருபது கொடுக்கிறீர்களே? நான்மட்டும் தாழ்ந்தவனா? அந்தப் பையன் வரும் போது அவனை என்னோடு பாடும்படி செய்தால் என் யோக்யதை உங்களுக்குத் தெரியவரும்" என்று சொல்வார். சுப்பிரமணிய தேசிகர் நகைத்துக் கொண்டே, "அப்படியே ஆகட்டும்" என்று சொல்லியனுப்புவார்.

முன்பு குறிப்பிட்ட வருஷத்தில் யாவரும் கூடி யிருந்த சபையில் 'அபயாம்பிகா கடாட்சம்' தற்செயலாக வந்தார், வழக்கம்போல் ஸம்மானம் பெற்றுக் கொண்டார், பிறகு தேசிகரை நோக்கி மகாவைத்திய நாதையருடன் சேர்ந்து பாடச்செய்தால் தம்முடைய மதிப்பு விளங்குமென்று சொன்னார். அவர் அதற்கு முன் மகா வைத்தியநாதையரைப் பாராதவராதலின் அவர் அங்கே இருந்ததை அறியவில்லை. சுப்பிர மணிய தேசிகர் புன்சிரிப்போடு, "இவர்களே மகா வைத்தியநாதையரவர்கள்" என்று கூறிச் சுட்டிக் காட்டினர். அந்தப் பிராமணர் உடனே திடுக்கிட்டு எழுந்து போய்விடுவாரென்று நாங்கள் யாவரும் எண்ணினோம். அவர் சிறிதேனும் அஞ்சாமல், "அப் படியா! நல்லவேளை! இப்பொழுது அகப்பட்டுக் கொண்டாயா? பாடு பார்க்கலாம். நானும் பாடுகிறேன். நான் பாடிக்காட்டுகிறபடி பாடு வாயா?" என்று கேட்டுவிட்டு, 'மொட்டைச்சுவர் - கட்டைச்சுவர் - தட்டைச்சுவர் - குட்டைச்சுவர்' என்

று தம் வாய்க்கு வந்தவற்றைப்பல்லவியாகஎடுத்துப் பாட ஆரம்பித்தார். மகா வைத்தியநாதையர் சிரித்தார், உடனே அந்த முதியவர், "என்ன சிரிக்கிறாய்? சிரித்துவிட்டால ஏமாந்து போவேனென்று நினைக்கிறாயோ? பாடு பார்க்கலாம். பேசாமல் ரூபாயை வாங்கி முடிந்துகொண்டுபோக மாத்திரம் தெரியுமா? சால்வை, பட்டு, சோமன்ஜோடு எல்லாம் வாங்கிக் கொள்ளத் தெரியுமா? நான இல்லாத காலத்தில வந்து பண்டாரசன்னிதிகளை ஏமாற்றிப் பணம வாங்குகிறாயா? எங்கே இதைப் பல்லவியாகவைத்துப் பாடு பார்க்கலாம்" என்று உத்ஸாகத்தோடு சொல்லிவிட்டு எல்லோருடைய முகத்தையும் பார்த்தார். உடன இருந்த யாவரும் சிரித்தனர்.

உடனே அங்கிருந்த தியாகராஜ சாஸ்திரிகள் அந்தப் பிராமணரைப் பார்த்து, "ஓய், இங்கே வாரும். என்ன அவரிடம்போய்க் குழறுகிறீர்? இங்கேவந்து பாடும். நான பாடிக்காட்டுகிறேன" என்று சொன்னார். அம்முதியவரும் அப்படியே வந்து அஞ்சாமல் பாடினார். தியாகராஜ சாஸ்திரிகள அவர் பாடினபடி யெல்லாம் பாடிக் காட்டினார்; அவர் அபஸ்வரமாகப் பாடும்பொழுதெல்லாம் சாஸ்திரிகளும் அப்படியே பாடினார். இந்த விநோதக் காட்சியினால சபையிலிருந்தவர்கள யாவரும வயிறு குலுங்கச் சிரித்தார்கள. ஒன்றும தெரியாத ஸாதுவாகிய 'அபயாம்பிகா கடாட்சம' சிறிது நேரம பாடிவிட்டுத் தமமுடைய பேச்சு அங்கே ஏறுதெனறெண்ணிப் போய்விட்டார்.

என்பாலுள்ள அன்பு

நான் கும்பகோணம காலேஜில வேலையில் நியமிக்கப்பட்டதை யறிந்த மகா வைத்தியநாதையர் ஒருசமயம் கும்பகோணம் போயிருந்தபோது

'காலேஜ்' பிரின்ஸிபால ராவ்பஹாதூர் தண்டலம் கோபால ராவ் அவர்களின் வீட்டிற்குச் சென்று, என்னை நியமித்ததைக் குறித்து நன்றி பாராட்டி விட்டு வந்தார். அதற்குக் காரணம் என் தந்தையாரிடத்தில் அவருக்கு இருந்த பிரியமே ஆகும். கோபாலராவவர்கள் மகா வைத்தியநாதையரிடம் நன்மதிப்பை உடையவர்கள், அவரைப்பற்றி, "கேட்பவர்களுடைய மனமறிந்து பாடும் திறமை உடையவர்" என்று கூறிப் பாராட்டுவதுண்டு.

சமயோசித அறிவு

ஒருசமயம் திருப்பனந்தாளுக்குச் சென்றிருந்த போது மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் திருவாப்பாடி, சேய்ஞலூர் என்னும் ஸ்தலங்களைத் தரிசித்துவர எண்ணினார்கள். அப்பொழுது அங்கே காசிமடத்துத் தலைவராக இருந்த ஸ்ரீ குமாரசாமித் தம்பிரானவர்கள் ஒருவண்டி கட்டுவித்து அனுப்பினார்கள். நானும் உடன்சென்றேன்.

சாலையிலிருந்து சேய்ஞலூருக்குத் திரும்பும் சமயத்தில் அந்த வண்டி பள்ளத்திற் சாய்ந்துவிட்டது. நாங்கள் யாவரும் கீழே விழுந்தோம், உடனே எழுந்து உடம்பைத் துடைத்துக் கொண்டோம். அப்பொழுது மகா வைத்தியநாதையர், "பரமசிவனால் அளிக்கப்பட்ட முத்துச் சிவிகையில் எழுந்தருளியிருந்த திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் இதன் எல்லைக்கு வந்தவுடன், இந்த ஸ்தலம் சண்டிகேசுவர நாயனார் அவதரித்த ஸ்தலமென்று இறங்கி நடந்து சென்றார். அதனை அறிந்திருந்தும் நாம் வண்டியில் வந்தது தவறென்று திருவருளே அறிவித்து விட்டது" என்று கூறி,

(கலிவிருத்தம்)

*“ ஞானசம் பந்தரும் நாய னார்சடைத்
தூநறுந் தொடையல்முன் சூட்டும் பிள்ளையார்
பானமை யில்வரும் பதி யென்று நித்தில
யானமுன் னிழிந்தெதி ரிறைஞ்சி யெய்தினர்”

(பெரிய திருஞான. 244)

என்னும் பெரியபுராணச் செய்யுளைச் சொன்னார். அவருக்கு நாயன்மார்களிடத்தில் இருந்த அன்பின் முதிர்வையும் பெரியபுராணப் பயிற்சியையும் ஞாபக சக்தியையும் சமயோசித புத்தியையும் உணர்ந்து வியந்து யாவரும் நடந்தே சென்றோம்.

‘ சங்கீதத்தைக் காப்பாற்றுபவர் ’

சென்னைக்கு ஒருமுறை மகா வைத்தியநாதையர் சென்றிருந்தபொழுது அவரைப் பார்க்கவேண்டுமென்று ராவ்பகதூர் பூண்டி அரங்கநாத முதலியார் விரும்பினார். அப்பொழுது சென்னையில் இருந்த நான் அவரை அழைத்துக்கொண்டு முதலியார் வீட்டிற்குச் சென்றேன். மகா வைத்தியநாதையருக்குத் தமிழ்நூற்பயிற்சியும் உண்டென்பதை அறிந்திருந்த அரங்கநாத முதலியார் தமிழ் நூல்கள் பலவற்றைப் பற்றி அவருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார், பல செய்யுட்களை இடையிடையே எடுத்துக் கூறினார். மகா வைத்தியநாதையரும் அப்படியே பலசெய்யுட்களைச் சலிப்பில்லாமல் எடுத்துக்கூறிப் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அங்ஙனம் பேசும்பொழுது செய்யுட்களை இசையோடு அவர் சொல்லுவாரென்றும் அதனால் அவருடைய சாரீர இனிமையை அறிந்து மகிழலாமென்றும் முதலியார் எண்ணியிருந்தார். ஆனால் மகா

* நாயனார் - சிவபெருமான். தொடையல் முன் - மாலை முதலிய சேடங்களை. பிள்ளையார் - சண்டிகேசுவரர். நித்தில யானம் - முத்துப்பல்லக்கு. இழிந்து - இறங்கி

வைத்தியநாதையரோ செய்யுட்களைச் சொல்லும் பொழுது இசையோடு சொல்லாமல் பேசுவது போலவே சொன்னார். அவர் போனபிறகு முதலியார் என்னிடம், "இவர் சங்கீதத்தை நன்றாகக் காப்பாற்றுபவர். மிக்க சதுரர். சங்கீதம் தெரியாதவர்களெல்லாம் பாட்டோ சுலோகமோ சொல்லும்போது சங்கீதம் தெரிந்ததாகக் காட்டிக் கொள்ள எண்ணி அபஸ்வரமாகச் சொல்லித் தாங்களே சந்தோஷிக்கிறார்கள். நான் இவரோடு பேச்சுக் கொடுத்து ஏதாவது ஒரு பாட்டைச் சாரீரத்துடன் இவர் சொல்லக் கேட்கலாமென்றிருந்தேன். நெடுநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். இவர் எவ்வளவோ தமிழ்ச் செய்யுட்களைச் சொன்னார். ஆனால் ஒன்றையாவது இசையுடன் சொல்லவில்லை. அப்படிக் காப்பாற்றினால்தானே அதற்குக் கௌரவம் உண்டாகும்?" என்றார். பின்பு அரங்கநாத முதலியார் சென்னையிலுள்ள பல பிரபுக்களின் ஆதரவில் மகா வைத்தியநாதையரை ஒரு வினிகை நடத்தச் செய்து அவருக்குத் தக்க ஸம்மானம் செய்வித்து அனுப்பினர்.

சிரமமில்லாமல் ஸம்மானம் பெற்றது

அந்தக் காலத்தில் சென்னைக்கு வந்திருந்த வேங்கடகிரி மகாராஜா மகா வைத்தியநாதையருடைய திறமையைப்பற்றிக் கேள்வியுற்று அவரைப் பார்க்க விரும்பினார். அவர் அவ்வரசர்பால் சென்றனர். அவ்வரசர் சங்கீத சாஸ்திரத்தில் நல்ல பயிற்சி உடையவர், ஆதலின் வைத்தியநாதையருடன் அந்தச் சாஸ்திர விஷயமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். அவரும் பல நூற்பயிற்சி யுடையவராதலின் அரசர் அவருடைய ஸம்பாஷணையால் மிக்க திருப்தி அடைந்தார்.

வேஙகடகிரி ஸமஸ்தானத்தில் வித்துவான் களுககு உததம ஸமபாவனையாகக கொடுககும் தொகை 108-ரூபாய். மகா வைததியநாதையருடைய ஞானத்தை அறிநது மகிழநத ஸமஸ்தாஞதிபதி உததம சமமானததின் இரணடு பஙகாகிய 216-ரூபாயைக கொடுத்து வேறு மரியாதைகளையும் செய்தார். மகா வைததியநாதையர் அஙகே வினிகை யாவது சிவகதையாவது நடததவிலலை. இந்த நிகழச்சியைப்பற்றிப் பினபு ஒருகால மகா வைததிய நாதையரே, "பாட்டைக கேட்பாரென்று எண்ணி யிருநதேன. சங்கீத லக்ஷணஙகளைப்பற்றிப் பேசிஞரே யொழியப் பாடவேணடுமென்று சொலலவே யில்லை. வேருெரிடமாக இருநதால கசககிப் பிழிநது விடுவார்கள. யாதொரு சிரமமும இல்லாமல் உயர்நத ஸமமானததை அவரிடம் பெறறேன. இதுவும ஓர் அதிர்ஷ்டந்தான்" என்று என்னிடம் சொன்ஞர்.

பெரிய புராணக் கீர்த்தனப் பிரசங்கம்

ஒருகாலததில சிவபுண்ணியச செலவர்களாகிய நகரததார்களுடைய ஊர்களுககு மகா வைததியநாதையர் சென்று அஙகஙகே பலருடைய விருப்பத்தினபடி சிவகதைபணணி ஸமமானம பெற்றனர். தேவகோட்டையில ஐநது மாதம் இருநது பெரிய புராணக கீர்ததனக கதாபிரசஙகம செய்து எலலோருடைய ஆதரவையும உயர்நத ஸம்மானங் களையும பெற்றனர், அனறியும அவர்கள் மகா வைததியநாதையருககு நாயனமார்களிடததிலிருந்த பேரனபை எண்ணி அறுபதது மூனறு நாயன்மார் களுடைய படஙகளையும செயவிதது வழஙகினர்.

பாஸ்கர சேதுபதி

இராமநாதபுரத்தில இருநத ஸ்ரீ பாஸ்கர சேதுபதி மனனரவர்களுடைய திருமண வைபவத்திற்கு

மகா வைத்தியநாதையர் சென்றிருந்தனர். அங்கே சில காலம் இருந்து வினிகையும் சிவகதையும் செய்து ஸம்மானங்களைப் பெற்றனர். பின்பும் பாஸ்கர ஸேதுபதி மன்னர், * 'பட்டாபிஷேக வைபவ காலத்தில வருவித்து வெகுமதி செய்ததுமன்றி, மாதந்தோறும் சம்பளமும், வருடந்தோறும் நவராத்திரி மகோத்ஸவத்திற்கு வரும்படியாகச்செய்து வருஷாசனமும் நியமனம் செய்ய, அவ்வாறே சென்று வெகுமதி பெற்று வந்ததுமன்றி, இடையில் எக்காலத்தில் அழைத்தாலும் அக்காலந் தோறும் சென்று மகாராஜா அவர்களுக்குக் கர்ணாநந்தமான கானாநந்தத்தைப் புகட்டி உத்தம ஸம்மானம் பெற்று' வந்தனர்.

திருவையாற்று வாஸம்

திருவையாற்றில ஸ்ரீ பிரணதார்த்திஹரரைத் தரிசித்துக்கொண்டு இருக்கவேண்டுமென்றெண்ணி, ஸ்ரீ தருமஸம்வர்த்தனி அம்பிகை சந்நிதியிலுள்ள பாவாஸாமி அக்கிரகாரத்தில மேற்குக்கோடியில வடசிறகில் இரண்டு வீடுகளை அவர் வாங்கினர். அவற்றுள் ஒன்றில் தாம தம் தமையனுருடன் இருந்துகொண்டு மற்றொன்றில ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்தியின் படத்தையும் அறுபத்துமூவர் படத்தையும் வைத்துத் தினமும் மாலையில பஜனைசெய்துவந்தார்.

அவர் ஸப்தஸ்தான உத்ஸவத்தில் ஸ்ரீ பிரணதார்த்திஹரருடன் எல்லாஸ்தலங்களுக்கும் நடந்து செல்வதுண்டு. இடையிடையே நேர்ந்த ஸ்தலங்களில பூஜை செய்துவிட்டுச் செல்வார். திருநெய்த்தானத்தில சுவாமி எழுந்தருளி யிருக்கும் பொழுது காவேரி மணலில் தாமே இன்புற்றுப் பாடுவார். இங்ஙனம் ஒவ்வொரு வருடமும் நடைபெற்றுவந்

*ஸ்ரீ மகா வைத்தியநாத விஜய ஸங்கிரகம்.

தது. அப்பொழுது கேட்பதற்காகப் பலபேர்கள் வந்து கூடுவார்கள.

நோயுற்றுத் தீர்ந்தது

ஒரு வருஷத்தின இடையில மேற்கூறிய திருவிழா யாத்திரையில ஓரூரில *ஒரு வீட்டிற் பூஜை செய்து விட்டு ஆகாரம செய்தபொழுது நேர்ந்த அபத்தியத்தால வைத்தியநாதையருக்கு மிகக அசௌக கியம உண்டாயிற்று. எழுந்து நடககவும் உண்ண வும் இயலாமல படுக்கையாகவே வையைச்சேரியில இருந்து விட்டார். அதனை யறிந்த ஸ்ரீ சுப்பிர மணிய தேசிகர் அவருடைய தேகநிலையை அறிந்து வருமபடி அடிக்கடி தக்கவர்களை அனுப்பிவந்த தன்றி, அவருடைய சௌகர்யத்திற்காகப் பணமும கொடுத்தனுப்பினார். அவ்வாறு கொணடுபோய்க கொடுத்தவர்களுள நானும ஒருவன். பிறகு நோய் தீர்ந்து அவர் சுப்பிரமணிய தேசிகர்பால வந்து தம நன்றியறிவைப் புலப்படுத்திப் பாராட்டினார்; "என் னால பிரயோஜனம இல்லாத காலத்திலும என்னை மறவாமல 'பால நினைந்து ஊட்டும தாயினும சாலப் பரிந்து' என்றபடி எனக்கு வேண்டிய சௌகரியங் களைப் பண்ணுவித்த சந்நிதானத்தின பேரருளை நான் என்னவென்று சொலவேன!" என்று சொல்லிச சொல்லி மனங்கனிந்தார்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர் பிரிவிற்கு இரங்கியது

சர்வஜித்து வருஷம மார்கழி மாதத்தில (1888) மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் பரிபூரண

---

* அவாபால பொறாமையுற்ற சிலருடைய தீயமுயற்சியால, 'ஏவல' உபத்திரவம உணடாயிற்றென்றும, கணபதியக்கிரகா ரத்தில இருந்தவரும மந்திரசாஸ்திரங்களில வலலவருமான ஒரு சாஸ்திரிகளிடம ரக்ஷாபந்தனம செய்துகொண்ட பின அது நீங்கிற றென்றும சிலா கூறுவா.

மடைந்தபொழுது, தம்மைப் பல வகையிலும் ஆத ரித்துத தமககு உண்டாகிய பெரும்புகழுக்குக காரணமாக இருந்து விளஙகிய அவருடைய பிரி வாற்ருமையால மிக வருநதினுர், தம வருத்த மிகுதி யைப் புலப்படுததிப் பாடிய செய்யுட்கள சில உண்டு. அவற்றுள் ஒனறு வருமாறு:

(தரவு கொசசகககலிப்பா)

"ஏரளித்த வடமொழிதென் மொழியளித்தா யிசையளித்தாய்
சீரளித்த துறைசையிறசுப் பிரமணிய தேசிகநின்
நாரளித்த பேரவைக்கண் மகாவைத்ய நாதனெனும்
பேரளித்தா யெங்களைவிட் டெங்கொளித்தாய பேசுகவே"

[இசை - சஙகீதம, நார - அன்பு]

இசசெய்யுளில அவர், தேசிகர் தமககு மகா வைத்தியநாதையரெனனும பெயர் வழஙகியதைப் பற்றிக கூறியிருககின்றனர்.

ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருககுப் பிறகு திருவா வடுதுறையாதீனத் தலைவராக வீற்றிருந்தவரும், வித்வத்ஜன பரிபாலகரும, ரஸிக சிரோமணியும் வடமொழி, தெனமொழி, சஙகீதம் இவற்றில் நலல பயிற்சியுளளவரும, தரமறிநது அளிககும தாதாவு மான ஸ்ரீ அமபலவாண தேசிகர் மகா வைத்திய நாதையரை அடிககடி முககியமான சமயங்களில வரு வித்து அவருடைய சங்கீதத்தையும சிவகதாப்பிரசங் கஙகளையும கேட்டுககேட்டு இனபுற்று உயர்ந்த ஸம் மானஙகளை அவவப்போது செய்துவநதனர். சில சமயங்களில் மகா வைத்தியநாதையருடையகானமும் திருககோடிகாவல கிருஷ்ணையர் பிடிலும சேர்ந்தே நடககும்.

பிரிவு

நந்தன வருஷத்தில் மகா வைத்தியநாதையருக்குத் தேக அசௌக்கியம் உண்டாயிற்று. அவர் திருவையாற்றில் இருந்துவந்தார். அக்காலத்தில் குடும்பக் கவலை நேராதபடி ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரும் பாஸ்கரசேதுபதிமன்னரும் பச்சாம்பேட்டையில் வித்துவான்களுக்குப் பேராதரவாக விளங்கிய நடராஜையரென்னும் செல்வரும் பொருளுதவி செய்துவந்தனர்.

நந்தனவருஷம் தைமாதம் பதினைந்தேதி வெள்ளிக்கிழமை (27—1—1893) பகல் ஒன்றரை மணிக்கு மகா வைத்தியநாதையர் தமது நாற்பத்தொன்பதாம் பிராயத்தில் ஸ்ரீ பிரணதார்த்திஹரருடைய திருவடி நீழலையடைந்தனர். உயிர்பிரியும் இறுதி நேரம்வரையில் அவருடைய திருநாவானது சிவநாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டேயிருந்தது; "நற்றவா வுனை நான் மறக்கினும் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே" என்னும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடைய திருவாக்குக்கு இலக்கியமாக அவர் இருந்தார்.

இரங்கற் செய்யுட்கள்

அவரது பிரிவாற்றாமையினால் அவருடைய தமையனாராகிய இராமஸ்வாமி ஐயர் மிகவருந்திப் பல செய்யுட்களைப் பாடினார். அவற்றுள் இரண்டு வருமாறு.

(அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்)

க "கானநூற் கற்பகமே யறுபத்து மூவர்முதற்
கடவுட் காதை
ஆனசீர் வளந்தருசிந் தாமணியே யமுதடியார்க்
களிக்கும் காம
தேனுவே யெனக்கிளைய சிங்கமே யென்னுயிரே
சிவமெய்ஞ் ஞான

பானுவே கலைக்கடலே யுனைப்பிரிந்திங் காற்றகிலேன்
பாவி யேனே ''

உ. **''உயிரிழந்த காத்திரம்போ லொளியிழந்த நேத்திரம்போல்**
உயர்செஞ் சாலிப்
பயிரிழந்த பண்ணையைப்போற் பதியிழந்த மங்கையைப்போற்
படர்கொள் கொம்பின்
இயலிழந்த விளங்கொடிபோ லிறகிழந்த பறவையைப்போல
இறைவன் காக்கும்
செயலிழந்த குடிகளைப்போ லுனையிழந்திங் கிடருழந்தேன்
தீமை யேனே.''

மகா வைத்தியநாதருடைய பிரிவினால் தமிழ் நாட்டுச் சங்கீத வித்துவான்களெல்லாம் ஒரு பெரிய நிதியை இழந்தவர்களைப்போல இடருற்று வாடினார்கள். "அவருடைய சங்கீதத்தின் இனிமையையும் சிவ கதைகளையும் இனி யாரிடம் கேட்டு இன்புறுவோம்!" என்று தமிழ் நாட்டார் வருந்தினார். அந்தச் சங்கீத சாகரத்தின் இயல்பை நினைக்குந்தோறும் எனது மனம் உருகுகின்றது.

அவருடைய அன்பும் எளிமையும் பிறருடைய மனங்களைக் கவர்ந்து நின்றன. அவர் வாழ்வில் சங்கீதம் ஒரு புது மலர்ச்சியை அடைந்தது. தமிழ் நாட்டின் புகழைப் பரப்பியவர்களுள் அவரும் ஒருவர். எவ்வளவோ சங்கீத வித்துவான்களைத் தமிழுலகம் கண்டிருக்கிறது ; ஆயினும் மகா வைத்தியநாதையரைப்போல ஒருவரைப் பெறவேண்டுமாயின் அது பெருந்தவம் செய்திருக்கவேண்டும். அவரைப்போல இசைத்திறமும், தமிழ்வடமொழியறிவும், எல்லோரும் விரும்பும் குணமும், சிவபக்திச் செல்வமும், தூய்மையும், தோற்றப் பொலிவும் ஒருங்கே வாய்க்கப் பெற்றவராகப் பல ஆயிரம

* காத்திரம்-உடல். சாலி-நெல். பண்ணை-வயல். பதி-கணவன்.

பேர்களுள ஒருவரே பிறககின்றனர். இல்லை யெனின, அததகைய பெருமபுகழ அவருககு உண் டாவதற்குக காரணம இலலையன்றோ ?

இயல்புகள்

மகா வைததியநாதருடைய அருங்குணங்க ளும ஒழுங்கான வாழ்க்கையும் இணையற்ற புகழும அவரை மறவாமல் என்றும நினைககச செய்வன. அவரைக குணமணியாகக கண்டு அன்பு பூண்டவர் களும், சிவபகதரென அறிநது ஈடுபட்டவர்களும, சங்கீதக களஞ்சியமென்று உணர்நது புகழ்ந்தவர்க ளும, கலவிமானெனத தெளிநது விரும்பியவர்களும பலர். அவரிடததில அமைநதிருநத தூய ஒழுககத தாலும், யாவருககும எளியராம தன்மை முதலியவற் றாலும எத்தகையவர்களும அவரிடம மரியாதை யாக நடநதுகொண்டார்கள.

சிவபக்தி

அவருடைய சிவபகதியும் சிவபகதர்களபால அவருககு இருந்த பேரனபும எககாலத்திலும குறை யவேயிலலை. இளமை தொடங்கியே, நாளதோறும சிவபூஜை செய்யும் நியமம உடையவர் அவர், பூஜை செய்தபிறகே உணவு கொள்வார். பூஜை செய்யும காலத்தில சிரம், காது, கைகள், கழுத்து முதலிய இடங்களில் ருத்திராட்சஙகளைத் தரிததுக கொள்ளுவார். ஒவ்வொரு நாளும் ருதரம, சமகம், புருஷ சூகதம் ஆகியவற்றைச சொலலி அபிஷேகம செய்வார் ; பாலபிஷேகமும் விலவார்சசனையும இன்றிப் பூஜை செய்யார் ; ஏகலிங்கார்சசனை செய் தலே அவரது வழககம்.

நாள்தோறும் மாலைககாலததில் சிவதரிசனம செய்வார். வினிகையேனும கதையேனும பிறபக

விற் செய்யநேரின் ஸந்தியா காலத்திற்குள் நிறைவேற்றிவிட்டு ஸந்தியாவந்தனம் செய்து பின்பு சிவ தரிசனத்திற்குப் போய்விடுவார். இந்த நியமம் எந்தககாலததும் தவறியதில்லை. அங்ஙனம செல லுமபோது தாம் காலையில் தொடுத்துவைத்திருந்த புஷ்பமாலையைக கொண்டுபோவார். அவர், தாம பிறநத வையைச்சேரியினகண உள்ள சிவாலயத்தில் நடராஜ விககிரகததைப் பிரதிஷ்டைசெய்தார். தமககுக கிடைதத ஸமமானங்களாகிய பீதாம்ப ரம முதலிய பொருளகளிற சிலவற்றை அவ்வால யத்திலுளள மூர்ததிகளுககு உபயோகமாகுமபடி அளித்துவிட்டனர்.

பணிவு

அவர் மிகக மதிப்புடன விளங்கினராயினும தருககின்றி யிருந்தார். பிறருடைய திறமையை அறிநது பாராடடும அருமையான குணம அவரிடம அமைநதிருந்தது. மூத்தவர்களிடமும் கலவிமானகளிடமும் மிகவும மரியாதையோடு ஒழுகுவார். தம அன்னையாரிடம எப்பொழுதும, " வாருங்கள், போங்கள் " என்று பன்மையாகவே பேசுவார். சங்கீத வினிகைகளுககுப் பிறர் வநது அழைததால் ஒருவிதமான நிபநதனையும் பேசிககொளளாமலே போவார். அதனால அவருககு ஒரு குறைவுமிலலாமல தகக மரியாதையே கிடைததுவநதது. இககாலத்தில் அவர் இருப்பாரானல ஒரு வினிகைககே மிகவும சுலபமாக 500 ரூபாயககுக குறையாமல கிடைககும. தாம பெறும ஸமமானஙகளெலலாவற்றையும தமையனராகிய இராமஸ்வாமிஐயரிடம்ஒப்பித்துவிடுவார். தமையனருடைய சொலலுககு மாறுபேசவே மாட்டார். மகா வைததியநாதையரால இராமஸ்வாமி ஐயருககு அதிக மதிப்புணடாயிற்று ; ஆயினும்

அவர் எப்பொழுதும் தமையனாருக்கு அடங்கியே ஒழுகுவார். இராமஸ்வாமி ஐயருடைய முயற்சிகளாலும் அவ்வப்பொழுது இன்னவாறு நடக்கவேண்டுமென்று அவர் அறிவுறுத்திவந்த செயலாலும் மகா வைத்தியநாதையர் அடைந்த பயன்கள் பல.

மகா வைத்தியநாதையருடன் எப்பொழுதும் இருந்து அவரை இன்ன இன்ன உருப்படிகளைப் பாடவேண்டுமென்று இராமஸ்வாமி ஐயர் சொல்லி வருவார். அதனாற் சிலருக்கு வைத்தியநாதையர் தம்முடைய தமையனார் உதவியின்றி ஒன்றும் செய்யும் சக்தியில்லாதவரென்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. ஒருசமயம் இராமஸ்வாமி ஐயர் நோய்வாய்ப்பட்டமையால் வைத்தியநாதையர் சில இடங்களுக்குத் தனியே சென்று வினிகைகளும் கதைகளும் நடத்திவந்தார். அதைக் கேட்டபிறகு அவர்களுக்கு இருந்த அந்த எண்ணம் அடியோடே நீங்கியது.

விருப்பமான பொருள்கள்

சுருக்கமான உணவையே அவர் விரும்புவார். வற்றற்குழம்பு, வெந்தயக்குழம்பு, சீரகரசம், நீர் மோர் ஆகியவற்றில் அவருக்கு விருப்பம் உண்டு. எலுமிச்சம்பழம் சேர்த்துக்கொள்ளார். பால் உட்கொள்ளும் வழக்கம் இல்லை. நெய் ஒரு கரண்டி முட்டையளவுதான் சேர்த்துக்கொள்வார். ஆடம்பரமான உணவுவகைகளில் அவருக்கு அவா இல்லை. வெளியூர்களுக்குச் செல்லுங் காலங்களில் அவல், சீடை, பொரிமா முதலியவற்றைக்கொண்டு செல்வார். அவற்றை அவசியமாயின் பிற்பகலில் உண்பார். அவரிடம் கைலாசையர் என்ற பரிசாரகர் எப்பொழுதும் உடனிருந்து வந்தார்.

பாண்டவ பாஷை

சகோதரர்களோடு பேசுங்காலத்தில் ஏதோ ஒரு பாஷையில் அவர் பேசுவார், அஃது இன்ன பாஷையென்று யாருக்கும் விளங்காது. ஒரு முறை நான் என்னபாஷை யென்று கேட்டேன்; அவர், "இதனைப் பாண்டவபாஷையென்று சொல்வதுண்டு. விராட நகரத்தில் பாண்டவர்கள் அஞ்ஞாதவாசம் செய்தகாலத்தில் தமக்குள் வழங்கிவந்ததைப் போன்றதென்று கேள்வி" என்றார்.

சங்கீதத் திறமை

அவருடைய சங்கீதத்திறமை தனிச்சிறப்புடையது. ஒன்றரை மணிக்குமேல் அவர் தொடர்ந்து பாடுவதில்லை, சிவகதை இரண்டு மணிநேரம் செய்வார். இராக ஆலாபனம் செய்யும்போது வாய்க்கு வந்த சொற்களையும் எழுத்துக்களையும் வழங்காமல் 'சங்கரா' என்றே ஆலாபனம் செய்வார். அவருடைய சிவபக்தியே அங்ஙனம் செய்வதற்குக் காரணமாகும். முகவேறுபாட்டைக் காட்டாமலும், பலவிதமான அங்க சேஷ்டைகள் இல்லாமலும், கைகளை ஓங்காமலும், இருந்தபடியே அசையாமல் பாடுவார். பாடுவதற்கு முன் தொண்டையைச் சரிப்படுத்திக் கொள்ளுதல், சுருதியோடு பொருத்துவதற்குச் சில நேரத்தைக் கழித்தல், இடையிடையே பலவகைப் பானங்களை உட்கொள்ளல் முதலியவைகளை அவரிடம் ஒருபோதும் நான் கண்டதில்லை. அவருடைய உணவின் ஒழுங்கும், தூயஒழுக்கமும், வரையறையோடு பாடும் முறையும் அவருடைய சரீரத்தை ஒரே நிலையில் இருக்கச் செய்தன. ஆதலின் எந்தச் சமயம் வேண்டுமானாலும் அவர் பாடுவதற்குச் சித்தராக இருப்பார்.

ஒருமுறை அவர் திருவாவடுதுறைக்கு வந்திருந்தபோது விடுதியிலிருந்து மடத்திற்குப் பாடுவதற்காகப் போய்க்கொண்டிருந்தார். அவருடன் அவர் தமையனார் சென்றார். நானும் பிறரும் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து சென்றோம். அப்பொழுது மகா வைத்தியநாதையர், "ராமஸாமி, ராமஸாமி" என்று உரக்கக் கூப்பிட்டார். 'இவருடைய தமையனாராகிய இராமஸ்வாமி ஐயர் அருகில் வரும்பொழுதே இவர் ஏன் கூப்பிடுகிறார்?' என்றெண்ணினேன். மறுநாள் இராமஸ்வாமி ஐயரை விசாரித்தேன், "சாரீரம் சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்த்துக்கொண்டான்" என்று அவர் கூறினார். அப்பொழுது எனக்கு உண்டான ஆச்சரியத்துக்கு அளவேயில்லை. சாரீரத்தைப் பரீட்சிப்பதற்காக எவ்வளவோ நேரத்தைக் கழிக்கும் பல வித்துவான்களுக்கும் அவருக்கும் உள்ள வேற்றுமையை நினைந்து நினைந்து வியந்தேன்.

சிவகதை செய்யும் முறை

திருவாவடுதுறை மடத்திற்கு வந்த காலங்களில் அவருடைய பாட்டு ஒருநாளும், சிவகதை ஒருநாளுமாக மாறி மாறி நடைபெறும். சிவகதை, ஹரிகதையாகியவற்றிற்கு ஒரேவிதமான ஆரம்பங்களும் பூர்வ பீடிகைகளும் சொல்லும் சங்கீத வித்துவான்கள் பலர் இக்காலத்தில் இருக்கின்றனர், மகா வைத்தியநாதையருடைய சிவகதையின் போக்கு, தொடக்க முதல் இறுதிவரையில் சம்பிரதாய விரோதமில்லாமலும் புதிய புதிய விஷயங்களைக் கொண்டதாகவும் இருக்கும். 'சங்கரா' என்று ஆரம்பிக்கும்போதே மந்திரத்தாற் கட்டுண்டவர்கள்போல சபையினர் யாவரும் மெய்ம்மறந்து விடுவார்கள். சிவபரமான கீர்த்தனங்களும் சுலோகங்

களும் பாடல்களும் அவருடைய வாககிலிருநது அமுத மழைபோல வெளிவரும.

முதன் முதலில "வாதாபிகணபதிம" என்ற விநாயகர் வணககததை அவர் பாடுவார். பிறகு பெரியபுராணக கீர்ததனததிலுள்ள "எககாலதது மறவேனோ" என்ற நடராஜ ஸ்துதியைப்பாடுவார். நாயனமார் சரிததிரஙகளாயின திருத்தொண்டத் தொகையில், "தில்லைவா ழநதணர்தம அடியார்ககு மடியேன" என்று தொடஙகி எநத நாயனுர் சரித் திரததைச சொலல வேண்டுமோ அந்த நாயனுர் திருநாமம உள்ள திருப்பாடலவரையிற் பாடி விட்டுக கதையைத தொடங்குவார். தமககுத் தெரிநதவறறையெலலாம காடடவேணடு மென்ற கருததால ஸமபிரதாய விரோதமானவற்றையும இடததிறகுப பொருதத மிலலாத விஷயஙகளையும புகுததிச சொலலும தனமை அவர்பால இலலை, அஙஙனம செயயுமபடி நிர்ப்பநதிப்பவர்களும அக காலததிற் பெருமபாலும இலலை. எடுததுககொண்ட சரிததிரததினுலை அறியப்படும உயர்நத கருததுக களை விளககும ஆன்ருேர் வாககுககளை மேற்கோ ளாகக காட்டிப் பொருள கூறுமபொழுது அந்த நூலகளைப் பயிலவேணடு மென்னும விருப்பமும் அநத நீதியைப் பின்பறறி நடகக வேணடுமென் னும எணணமும கேட்பவர்களுககு உண்டாகும. அவருடைய கதாப்பிரசஙகததில அடிமுதல் இறுதி வரையில சிவபகதி உணர்சசியை வளர்ககும அமைப்பே காணப்படும.

சிவகதைகளுககு மகாராஷ்டிர பாஷையிலுள்ள நிரூபணஙகள முதலியவற்றைப் பாடுவார். வட மொழிச் சுலோகஙகளையும் தமிழச செய்யுட்களையும இடத்திற்கேற்பச் சொல்லும்பொழுதும் அவற்றின் பொருளைக கூறுமபொழுதும் அவருடைய கல்வித்

திறமை நன்ருக விளங்கும். அவர் பாடும்பொழுது மனம் ஸ்தம்பித்து நின்றுவிடும். கதையைக்கூறி விஷயங்களை விளக்கும்பொழுது பருந்தோடு செல்லும் நிழலைப்போலக் கேட்போர் மனம் அக்கருத்துக்களைப் பின்தொடர்ந்தே செல்லும்; அவ்வக் கருத்துக்களுக்கேற்ற மெய்ப்பாடுகளைக் கேட்போரிடம் விளங்கக் காணலாம். பக்திரஸம் ததும்பும் விஷயங்களைச் சொல்லும்பொழுது எத்தகைய வன்னெஞ்சமும் கனிந்துவிடும்; கேட்போர்கள் கண்ணீர் உகுத்துப் பரவசராவார்கள்.

கதை செய்யும்போது மகா வைத்தியநாதையர் இக்கால வழக்கப்படி எழுந்திருந்து நில்லாமல் உட்கார்ந்தபடியே பாடி உபந்யாசம் செய்வார். பக்க வாத்தியக்காரர்களும் உடன் உட்கார்ந்திருப்பார்கள். இதற்காக ஒரு பீடத்தையோ தனியாசனத்தையோ அவர் உபயோகிப்பதில்லை. பாடும்போதும் கதை செய்யும்போதும் இராமஸ்வாமி ஐயர் தம்புரு மீட்டிக் கொண்டிருப்பார்.

பதசாரங்கள்

மகாவைத்தியநாதையர் கூறும் பதசாரங்கள் கற்பனைத்திறமும் நுண்மையும் உடையனவாக இருக்கும். பெரியபுராணம், தேவாரம், சூதசங்கிதை முதலிய தமிழ்நூல்களிலிருந்தும் வடமொழிநூல்களிலிருந்தும் மேற்கோள்களைக் காட்டிப் பொருள்சொல்லுகையில் அவருடைய ஆராய்ச்சியின் ஆழம் புலப்படும். தேவாரக் கருத்துக்களுக்கும் உபநிஷதக் கருத்துக்களுக்கும் உள்ள ஒப்புமையை அவர் எடுத்துக் கூறுவார். மங்களமாக, சஹானாராகத்திலுள்ள, “நந்திகேசாய மங்களம்” என்னும் கீர்த்தனத்தைப் பாடி அவர் பூர்த்தி செய்வார்.

அவர் கூறிய பதசாரங்களுள் என் நினைவில் உள்ள இரண்டைத் தெரிவிக்கிறேன் :

அப்பூதிநாயனர் சரித்திரப் பிரசங்கத்தைச் செய்தபொழுது பெரியபுராணக கீர்த்தனத்திலுள்ள "அப்பூதியார் திருமனையில் வநதார்" என்ற கீர்த்தனத்தைப் பாடிப் பொருள கூறினா. அதன மூன்றும சரணததில "திஙகளூாமாடததிஙகளூர்" என்ற ஒரு தொடர் உளளது. அதற்குப் பதசாரம சொலலுகையில கறபனை நயம விளஙக, "சநதிரன மேல ஊர்நதுசெலலும மாடஙகளை யுடைய திஙக ளூர் என்பது அர்ததம, சநதிரன குருத்துரோக மாகிய மகாபாதகததை அறிநதுசெயதவனாதலின, குருபகதியிற சிறநத அப்பூதியடிகள வசிககும ஊரி லுளள மாடஙகளின ஸ்பரிசததாலாவது தன தோஷம தீருமெனறு எண்ணி வநததுபோல இருந தது" எனறு சொன்னர்.

சோமாசிமாற நாயனா சரிததிரப்பிரசங்கம ஒருசமயம அவரால திருவாவடுதுறை மடததிற செய்யப்படடது. சுநதரமூர்ததி நாயனாருடைய உதவி யால ஸ்ரீ தியாகேசப்பெருமானைத தாம செய்யும யாகததுககு எழுநதருளச செயயவேண்டுமென்று சோமாசிமாறர் எணணினர், அதனபொருட்டுச சுநதரமூர்ததி நாயனாரது விருப்பததைப பெற நினைநது அவருககு உவப்பான தூதுவளைககீரையை நாளதோறும் மாறர் கொடுத்துவநதாரென்ற செய்தி யொனறு, பகத விலாசததைதத தழுவிப் பெரிய புராணக கீர்ததனததில அமைககப்படடிருநதது. அதைக கூறும கீர்ததனம, "தூதுவளைககீரையைக காதலாய்க கொடுத்துவந்தார்" என்று தொடங்கு வது. இதைப் பாடிப் பிரசஙகம செய்கையில் வைத் தியநாதையர், "அநதக கீரையின் பெயராகிய தூது வளை யென்பது சுநதரமூர்த்திநாயனருககு, 'உங்க

ளுக்குத் தூதாகச் சென்ற சிவபெருமானை இணங்கச் செய்யவேண்டும்' என்ற சோமாசிமாறர் கருத்தைக் குறிப்பித்ததுபோல இருந்தது" என்றார். தூது வளைப்பாயாக வென்று அததொடரைப் பிரிததுப் பொருளும் கூறினார்.

சிலேடைப் பேச்சு

மகா வைத்தியநாதையரும் அவருடைய தமைய னாரும் சிலேடையாகப் பேசுவதில வல்லவர்கள்.

மேலகரம சுப்பிரமணிய தேசிகர் தென்னாட்டு யாத்திரை சென்றிருந்தபோது சிலகாலம் மகா வைத் தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் உடன சென்ற னர். நானும போயிருநதேன. கமபனேரி புதுக குடி என்ற இடத்தில நாஙகள மூவரும அணிந திருநத ஏறுமுக ருத்திராட்ச கணடியிலிருநத தஙக மூலாஙகொடுதத வெள்ளிவில்லைகளை நீககித தங்க வில்லைகளையே போடும்படி தேசிகர் செய்விததனர். அப்பொழுது இராமஸ்வாமி ஐயர், "வெள்ளிவில்லை தங்கவில்லை" என்று சாதுரியமாகக் கூறி மகிழ் வித்தார்.

ஒருசமயம மகா வைத்தியநாதையர் தம தமைய னார் முதலியோருடன குற்றாலம செல்லும்போது அவருடைய தமையனார், "எவ்வளவு கல தாணடி யிருப்போம?" என்றார், மகா வைததியநாதையர், "எல்லாங கல்லுததானே!" என்றனர்.

பக்கவாத்தியத் துணைவர்கள்

மகாவைததியநாதையருடன் பககவாத்தியம் வாசிப்பவர்களுக்கு அவருடைய சம்பந்தத்தால்உண டாகும மதிப்பு அதிகம். வாததியககாரர்களுடைய திறமையை அவர் உரிய காலங்களில் வெளிப்படுத்தச் செய்து பிரகாசப்படுத்துவார். அவருடைய வினிகை

களில் வாத்தியம் வாசிக்கும் கௌரவத்தைவாத்தியங் களிற் புகழ்பெற்றவர்கள் யாவரும விரும்புவார்கள். அவருடன இருநது பிடில் வாசித்தவர் பலர். அவர்க ளுள், தஞ்சாவூர்ச் சங்கீதவித்துவான் இரட்டைப் பல லவி சிவராமையருடையகுமாரராகிய சுப்பராயரென பவரும, பதினைநது மணடபம துரைசாமி ஐயரென னும் சங்கீதவிததுவானுடைய பேரராகிய சாமப சிவையரென்பவரும, திருககோடிகாவல கிருஷ்ணை யரும முககியமானவர்கள. புகழபெற்ற வீணை வைத்தியநாதையரெனபவர் சிலசமயஙகளில் வீணை வாசிப்பார். சாமரா வென்னும் தஞ்சை மகா ராஷ்டிரர் ஒருவர் பல வருஷஙகள அவருடன் இருநது மிருதஙகம் வாசிதது வநதார். தஞ்சா வூரில இருந்தவரும மிருதஙகம வாசிப்பதில் இணை யற்றவரும வாய்ப்பாட்டில வல்லவரும ஆகிய நாராயணசாமி அப்பா எனபவர் சில சமயஙகளில மகா வைத்தியநாதையருடைய வினிகைகளில மிரு தங்கம வாசித்ததுணடு, அககாலங்களில அந்தச் சஙகீத சிகாமணியின் பாட்டைக கேட்டு அவர் அடைநத சநதோஷததிறகு எல்லையிலலை.

மாணாக்கர்கள்

மகா வைத்தியநாதையரிடம சிக்ஷை சொலலிக கொணடவர்கள இராமநாதபுரம் பூச்சி ஐயஙகா ரென்னும் ஸ்ரீநிவாசையஙகாரவர்கள, திருபபெருந துறை ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி சிவனவர்கள, சிதம்பரம் அண்ணாமலை சஙகீதக கல்லூரிப் பிரினஸிபால் *ஸ்ரீ சபேசையரவர்கள், உமையாளபுரம் ஸ்ரீ ஸவாமி

* இவாகள பல விததுவானகளுடைய கீாதத்னஙகளைத் தொகுதது ஒரு புஸ்தகம வெளியிட்டிருக்கிறாகள. அதில ஸ்ரீ மகா வைததியநாதையரும அவருடைய தமையனாரும் இயற் றிய கீாத்தனங்கள காணப்படும.

நாதையரவர்கள் முதலியோர். இவர்களுள் பின்னுள்ள மூவர்களும் இப்பொழுது சங்கீதத்தைப் பரிபாலனம் செய்து வருகிறார்கள்.

சந்ததியார்

மகாவைத்தியநாதையருககு வேதாரணிய ஐயர், விசுவநாதையர் எனற இரண்டு குமாரர்கள் இருந்தனர். இருவரும இப்பொழுது இலலை. இருவருடைய சநததியார்களா இப்பொழுது உததியோகங்களில் இருந்து வருகிறார்களா.

தலைமைப்புகழ்

மகாவைததியநாதையருடைய திறமையை அறிநத விததுவான்களா அவருககுமுன பாடுவதற்கு அஞ்சுவார்கள். திருவாவடுதுறை மடத்தில சில சமயஙகளில் சஙகீதவிததுவானகளபாடலாமென்று வருவார்களா. அககாலததில மகா வைததியநாதையர் வநதிருநதால, தஙகள் எண்ணததை வெளியிடாமல், "மகா வைததியநாதையரவர்களுடைய பாட்டைக கேடடுப் போகவநதோம" எனறு சொல்லி விடுவார்களா. அவருடைய காலததிலிருந்த வித்துவான்களிற் பெருமபாலோர் சமஸ்தானஙகளிலும் ஆதீனஙகளிலும் அவர் இலலாத காலத்திலே வநது பாடிப் பரிசுபெற்றனர். அவர் சஙகீதத்தைக் கேட்ட இடததில தஙகளா சஙகீதம் இனிமையைத் தராதென்ற எண்ணமே அதறகுக காரணம். அவர் காலததில் பட்டணம் சுப்பிரமணிய ஐயர் முதலிய பிரபல வித்துவான்களா இருநதார்கள்.

அவரை ஜயிததததாகச சில விததுவான்கள் வெளியிடங்களிற சொல்லிககொள்வதுண்டு; அஃது உண்மையன்று. அவருடைய தமையனார் மந்திரசக்

தியால மற்ற வித்துவான்களை அடக்கினரென்று பொறாமைக்காரராகிய சிலர் கூறுவர்; அதுவும் உண்மையன்று.

அவருக்கு அவர்காலத்தில் இருந்த தலைமை யான புகழ் வேறு யாருக்கும் இல்லை. ஒருமுறை சென்னையிற்சில கனவான்கள் கவர்னருக்குவிருந்து நடத்தினர்கள். அந்த விருந்தில ஒரு கர்நாடக சங் கீதக்கச்சேரியை நடத்திக கவர்னரை மகிழ்விக்க அவர்கள் எண்ணினர்கள். அவ்விருந்துக்கு வரும் பெரிய கனவான்களுக்கிடையே பாடும் தகுதியுடைய வர் மகா வைத்தியநாதையரேயென்று தேர்ந்து அவரை வருவித்துப் பாடச்செய்தார்கள். அவர் அந் தச்சபையின் பெருமைக்கு ஏற்றவண்ணம் பாடினர். கவர்னருக்குவிருப்பமாக இருக்குமென்று இங்கிலீஷ் நோட் முதலியவற்றையும் பாடி மகிழ்வித்தார். அந்த விருந்து எல்லாவகையிலும் மேம்பட்டதாகஇருந்தது. அதில் மகா வைத்தியநாதையர் வழங்கிய இசை விருந்து எல்லாவற்றிற்கும் கிரீடம் வைத்ததுபோல அமைந்தது. அதுகாறும் கவர்னருக்கு முன் கர் நாடக சங்கீத வித்துவான்கள் பாடியதில்லை யென் பர்; ஆதலின் அந்நிகழ்ச்சியால் மகா வைத்திய நாதையருக்கு இருந்த மதிப்பு அதிகமாயிற்று.

மகா வைத்தியநாதையர் தாம சென்ற இடங்களி லெல்லாம் சிறப்புப்பெற்ருர். அவர் சங்கீதத்தைக் கேட்டபேர்களெல்லாம இன்பக்கடலில ஆழ்ந்தனர். அவர் கதையைக் கேட்டவர்களெலலாம சிவபக்தி யுணர்ச்சிபெற்றனர். அவருடைய சங்கீதத்திறமை தமிழ நாட்டிற்குப் புகழை உண்டாக்கியது; சங்கீத வித்துவான்களுக்கும் பெருமையை அளித்தது. அவர் இன்றும பலருடைய உள்ளக்கோயிலகளில தெய்வமாக இருந்து விளங்குகிருர்.

* "வசையுணருமுழு மூடர் துளைச்செவிக்கும் இன்பன்றி
வழங்கல் செய்யா
இசையுணரு மியலுணர்வுங் கவிநவிலு மியலுணர்வும்
ஈசன் பாத
நசையுணர்வும் வழுவாநன் னடையுணர்வு மோருருவா
நணுகி வந்த
திசையுணரு மிசையுளமா வயித்தியநாதன்"

என்று கும்பகோணம் காலேஜில் தமிழ்ப்பண்டிதராக இருந்த தியாகராஜ செட்டியார் மனங்கரைந்து அவரைப் பாராட்டி யிருக்கிறார்; அவருடைய உண்மையான உருவம் நான்கு தன்மைகளாலாகியதென்பது இச் செய்யுளிற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவை மூடர்களுக்கும் இன்பந்தரும் சங்கீத ஞானம், அருந்தமிழ்ச் செய்யுள் ஆக்கும் தமிழறிவு, சிவபக்தி, வழுவாத நல்லொழுக்க மென்பவை. இந்த நான்குமே மகா வைத்தியநாதையரின் உருவம். இக்குணங்கள் அழியாதவை, இவை உள்ளவரையில் மகா வைத்தியநாதையரும் அழியா உடம்பினை உடையவரேயாவர்.

* பெரிய புராணக் கீர்த்தனைச் சிறப்புப்பாயிரம்.

உ

இந்நூலாசிரியர் இயற்றியுள்ள வசன நூல்கள்.

1. புத்த சரித்திரம், பௌத்த தர்மம், பௌத்த சங்கம்
2. மணிமேகலைக் கதைச் சுருக்கம்
3. உதயணன் சரித்திரச் சுருக்கம்
4. ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம் 2 பாகங்கள்
5. வித்துவான் தியாகராஜ செட்டியார்
6. கனம் கிருஷ்ணையர்
7. கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார்
8. மகா வைத்தியநாதையர்
9. மத்தியார்ச்சுன மான்மியம்
10. நான் கண்டதும் கேட்டதும்
11. புதியதும் பழையதும்
12. நல்லுரைக்கோவை—4 பாகங்கள்
13. நினைவுமஞ்சரி—2 பாகங்கள்
14. திருவள்ளுவரும் திருக்குறளும்

கிடைக்குமிடம்:—

"தியாகராஜ விலாசம்"

67, பிள்ளையார் கோவில் தெரு,

திருவேட்டீசுவரன்பேட்டை,

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

CPW—MS 101—1000—9 45